ΑΓΟΡ
3.4.1

Ὁ παρὰ τῶν Πατριαρχείων
Ἐπιβλεπόμενος Καθηγούμενος
Εἰς ἅγιον Ὄρος - Ἄθω.

τῷ 1874.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κανονισμός
τῶν
ἐπὶ τοῦ ἀγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἄθω κειμένων ἱερῶν Σταυροπηγίων Μοναστηρίων.

Κεφάλ. πρῶτον.

περὶ τῶν κοινοβίων καὶ τῶν ἰδιορρύθμων μονῶν.

Μέρος Α'. Διαίρεσις τῶν μονῶν.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἄθω ἀποτελοῦν τὴν κυριαρχικὴν Σταυροπηγιακὴν μονὴν μετὰ τῶν ἐκκλησιῶν, κελλίων καὶ ἡσυχαστηρίων καὶ τοιούτων ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἀπαρεγκλίτως ὑπαγομένας εἰς τὴν ἐξουσίαν. Μοναὶ ἀνδρῶν, βασιλικαὶ ὑβέρνων, Χιλιανδαρίου, Διονυσίου, Κουτλουμουσίου, Παντοκράτορος, Ξηροποτάμου, Ζωγράφου, Δοχειαρίου, Κωνσταμονίτου, Φιλοθέου, Ἐσφιγμένου, Ἁγίου Παύλου, Ἁγίου Παντελεήμονος, Σταυρονικήτα, Γρηγορίου, Ἐσφιγμένου, Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ Κουτλουμουσίου.

Ἄρθρ. 2. Τῶν ἀνωτέρω ἐκκλησιαστικῶν ἱδρυμάτων τὰ μὲν δεκαοκτὼ εἶναι κοινόβια ἤτοι αἱ μοναὶ Χιλιανδαρίου, Διονυσίου, Κουτλουμουσίου, Ζωγράφου, Παντοκράτορος, Ξηροποτάμου, Ζωγράφου, Γρηγορίου, Ἐσφιγμένου, Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ Κωνσταμονίτου. Τὰ δὲ λοιπὰ ἀνωτέρω εἶναι ἰδιόρρυθμα. Ταῦτα δὲ εἶναι αἱ ἀνωτέρω μοναὶ ἀνδρῶν, βασιλικαὶ ὑβέρνων, Παντοκράτορος, Ξηροποτάμου, Δοχειαρίου, Φιλοθέου καὶ Σταυρονικήτα.

Μέρος Β'. Δεύτερον

Ἐκλογή, δικαιώματα, καθήκοντα τοῦ Ἡγουμένου τῶν Κοινοβίων καὶ τοῦ Προεστῶτος τῶν Ἰδιορρύθμων.

Ἄρθρ. 3. Ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω κοινοβίων ἐπιστρατευμένον ἐπὶ κεφαλῆς ἔχει τὸν κατὰ καιροὺς ἡγούμενον αὐτοῦ τὸν μετὰ τῆς ἐπιλεγομένης ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας τῆς Θεοτίας, τὰ δὲ ἰδιόρρυθμα ἔχοντα

καὶ ἄλλο τι ἐπιστολὴ ἡγουμένου ἀπὸ μέρους τῆς
ἐπιλογίμου ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Κρουνίας.

Ἄρθρ. 4. ὁ ἡγούμενος εἰς τὴν κοινοβίαν ἡγούμενος
† δίδει ἵνα ᾖ ἄνθρωπος τῆς ἐ. Κοσμοκόπαι καὶ
διὰ τὸ ἄθροον ἐξῆς· νὰ ἔχῃ ἀγωνίαν ἀκεραί-
ταταν τὸ Χριστιανικὸν ἔθος νὰ διαφύλαττε
εἰς τὴν Μονὴν Μοναχὸς δοῦλάχιστον δέκα ἑπτὰ
ἔτη, νὰ ᾖ ὑγιοφόβαχος, νὰ μανθάνῃ ἀρετὴ
τὴν τινος παιδίας ἢ ἡλικίᾳ θρησκευτικῆς,
νὰ ᾖ καλὴς ἀντιλήπτου, νὰ ἀκριβόλο-
γον εἰς τὴν Μονὴν προσφωνούμενος ὡς μέλος τῆς
ἐπιλογίμου ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Κρουνίας,
νὰ ἔχῃ εὐγένειαν διὰ ἀναλουμένου καθ'
ἡμέρας τὴν ἀνατόλιν εἰς τὸν τοῦ μοναχικοῦ βίου,
ἢ νὰ ᾖ εἰδήμων τοῦ κυπριακοῦ ἢ ἑλλ. ὁμοῦ.

Ἄρθρ. 5. ὁ ἡγούμενος δίδει νὰ ᾖ εἰς τὴν κοινὴν τῆς
† αὐτῆς Μονῆς, εἰς ἣν ἀνήκει νὰ ἡγουμε-
νεύῃ. εἰ περιπλέον δὲ καθ' ἣν δὲ ἔδε-
ν εἰς Κύριδας εἰς τὴν Μονὴν ἀφίνει
νὰ ἀπῶσι διαγράμματα ἀποσόλα, ἐνταῦθα
νὰ ἀποσταθῇ καὶ ἐξ ἑτέρας Μονῆς.

Ἄρθρ. 6. Πρὸς ἐπιλογὴν ἡγουμένου ἀμφότερα οἱ ἐ-
† δεσποτοὶ οἱ εἰς τὴν Μονὴν ἀπὸ τῆς ἑκατὸν τοῦ
σάτιον διαμένοντες γενικὸν ἀπάγγε-
ον γραφὴν ἢ ἀποδεκτικὴν, συνέρχονται
εἰς κοινὴν Συνάθροισιν, ἀπὸ τοῦ δοκίμου
ἢ μὲ κεκαρμένου εἰδέτι, ἀποκλείοντες
ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου τοῦ μέρους τῆς Κρουνίας
τὴν ἀποτάξιν ἑκάστου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
ἀν σχηματίζεται ὁ καταλογὸς τῶν ἀπὸ
ἀπὸ ἡγουμενεύειν ἐπιτρέπει. εἶτα δὲ
γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ μέρους τῆς
ἐπιλογίμου ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Κρουνίας
μυστικὴ ψηφοφορία ἐξ ἑκάστου τοῦ εἰς τὸν
καταλόγῳ τῶν ὑποψηφίων σκοπεμένων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παρούσαν κατάλληλον διὰ ἀδελφάς. ἡ δίκη ὁ δικαστὴς ὑπὸ ἀποκλείου ἐγγονοφιλίας διὰ δύο παλαιφαίλου Σωφρόνων, ἀναδημιούργος ἐγγράφεως.

Ἀριθ. 7. Ἐπιμένει ὑπὸ ἐπιγονῆς ὑπογράφειν μετ. ἀπὸ ὑπὸ τοῦ ἐπιλαμπροτάτου Κύπρου καὶ ὑπὸ Θεωνίας εἰς τὴν Ταμιακὴν ὑπὸ μονὴν Κοιν. ἀπαιτεῖται δὲ λοιπὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἐπιλαμπροτάτου Κύπρου καὶ ὑπὸ τοῦ Θεωνίας, ἡ σκοπιμότητα τῆς ἀπελευθερίας τῆς Δεσποινίδος διαβιβάζεται μετὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἵνα λαμβάνῃ περὶ τῶν προσόντων τοῦ ἐπιγαμίου ἐπέρχῃ ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου ἐγγαμίου, κατὰ τὰ ἀπόκαθεν ἐξορμήσεις, ἡ κοινοποίησις αὐτῆς τῆς ἐξαιρέτου ἀποφάσεως τοῦ ἐπιγαμίου τῆς Ο. τοῦ Χριστοῦ ἐπιμένει μετὰ τοῦ αὐτῆς ἐπιτόπιον ἀναγνώρισιν.

Ἀριθ. 8. Ὁ ἐγγόνος ἀφίεται ἵνα συνδιοικήσῃ τὰς ἀξιόλογον ἡ ἀναφορά περὶ παίλιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ μονῆς κατὰ τὸ περὶ αὐτῶν ἐπιλαμπροτάτου ἐπιτρόπου, συμβιβαζόμενος ἀναμένει τὴν Θεωνίαν εἰς τὸ σωστὸν ὑποδείξεων κατὰ τὸ ἄρθρον.

Ἀριθ. 9. Ὁ ἐγγόνος ἀφίεται ἵνα παρέλθῃ ἑαυτοῦ εἰς τὴν μονὴν ἀπαρεγκλίτως ἀποφάσεις τοῦ Κοινοβιακοῦ τάξεις, αὐτοπρόσωπος παίνοντα, εἰδὼς ἀκριβοδικαίως αἱ. δίας εἰς τὴν Κοινὴν γραμματίας κατὰ παίλιν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀποφασίζεται πρὸς παίνας ἵνα μακρυνῶς, ἐκλαμπρὸν τὴν παραγγείλῃ ἐπάρου, τοιαῦτα, ἐξόχως, ἡ εἰ μέτρῳ μεταφέρεται τοῦ παλαιοῦ τόπου ἡ ὑπογραφῆς.

ΠΙΝΑΚΙΟΘΗΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κεφ. 10. Καὶ ἀφιστάμενος πάλιν ἐκ τόπου ἐκείνου ἦλθεν
εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς
αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.
Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὴν
Ἰουδαίαν καὶ τὴν Περαίαν ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα
Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 29 μ.Χ. Ἐν τῇ Περαίᾳ ἐκεῖνος
ἐκηρύττετο ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων αὐτοῦ μαθητῶν
ἐπὶ τρία ἔτη, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἐπεσκέπτετο τὴν
Ἰουδαίαν καὶ τὴν Περαίαν ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὸν
χρόνον τῆς ἐπιγείου αὐτοῦ διακονίας.

Κεφ. 11. Ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερικοῦς τῶν δύο Ἱερειχῶν
ἐπιστρέψας ἐπάνω τῶν τοῦ τελώνου τὸ
δραχμόνημα αὐτοῦ, ἀπελευθερώνει αὐτὸν
ἐκ δεσμῶν τῆς πλάνης, καὶ ἐπιστρέφει
τὴν ἀπωλεσθεῖσαν ἡμιδραχμὸν τῆς χήρας.

Κεφ. 12. Ἐν τῷ ἐπάνω ἔτει ἀπεκαταστάθη
πάλιν τοῦ τελώνου ἡ κοινὴ συναγωγὴ
ἐπὶ μιᾶς τῶν Κοκκινίων ὁ ἡγούμενος, ἐπὶ
δὲ τῶν Ἀλαβάνδρων ὁ πρόεδρος τῶν δύο
Ἱερειχῶν ἀπαγορεύσας τοῦτο τῶν τῶν
τῆς ἐκείνου θείου πρακτικοῦ αὐτῶν
καὶ τῶν δύο Ἱερειχῶν. Ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει
ταύτῃ ἀπαφίστανται α/ ὁ ὁμικὸς ἀριθμὸς
τῶν μοναχῶν, ἐκ τῶν μονῶν τῶν τοῦ ὄρους.
β/. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἕνας
γενομένων νέων μοναχῶν. γ/ ἡ οἰκο-
νομικὴ ἐκ τῶν μονῶν κατάστασις. δ/ ἡ ἐξ.
τῆς αὐτῶν καταστάσεως μετὰ τῶν κατὰ τὸ
ἔτος ἕνας ἐπισυμβάντων θεμελιώσεων,
ἤτοι τὸ ἄνω αὐτῶν ἔργον ἐπιφέρει. ἡ ἐπι-
θεσις αὐτῶν καταγράφεται ἐπὶ τῆς τοιχοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπὶ πολλῶν ἐτῶν, ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τῶν φυλάκων ἐπὶ ἐπιτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων, τῆς ἐθνικοφρονούσης ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου, καὶ δὲ τοῦ Ἱερομονάχου ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος καὶ δύο Ἐφόρων. Παρίσταται δὲ ταύτης ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς στοιχειωτικῆς ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται εἰς τὴν ἐπιτροπήν. αὕτη ὑποβάλλει γενικὴν ἀπόφασιν περὶ χρειωδῶν ἐπὶ πολλοῖς ἐπιδόσεων τῆς Μ. Λαύρας τῆς ἀρίστας συγγενοεπιστρόφου Ἑλλήνης τῆς ἐπιδώσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἱερωτάτην Λαυριωτικήν. Ἡ περιγραφὴ αὕτη ἐπίδοσις δέον ἵνα ἀποταμιευθῇ καὶ ὁσονοῦν περὶ χρειωδῶν ἐπιδόσεων, ἀλλὰ ἐνδιαφέρουσα εἰς μίαν ἀπάλλαξιν ἐκ τῶν πολλῶν, ἢ ἵνα ἡ ἐφαρμογὴ δύναται ὁσονοῦν τάχιστα, ἵνα ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς τοῦ χώρου εὐημερίας.- Ἀπόφασιν ὁμοφωνεῖ ἐπὶ τῆς Γενικῆς ταύτης ἀποστάσεως καὶ χρειωδῶν ἐπιδόσεων μετὰ τῶν ἐπιλαλίας σκέψεων τῆς Μ. Λαύρας διαβιβάζει εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.-

Ἐπὶ τῇ κοινοβίου ὑποβολῇ καὶ εὐδοκήσεως ἡγουμένου καὶ ἐγγράφου ἐπιφανοῦς, τὸ μονῆς μετὰ θεοσεβοῦς ἐγκρίσεως καὶ δύο Ἐφόρων δέον ἵνα ἡ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ μόνου τοῦ ἡγουμένου, καὶ δὲ δὴ Ἱερομονάχου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρόπων, ἢ στοιχειωτικῆς ἐπιτροπῆς. ἐξαιρουμένης τῆς παλαιᾶς ταύτης τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποφασίζοντα συνοφοδόμησιν ἀκόμου, παραχωρήσεως κτιρίου, ἀπλαστάρου μοναστηριακοῦ κ.τ.λ.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σαν τὴν ἄξια παραγγελίαν. Ἐνθυμᾶσθε, ἀγαπητοί μου ἀγω-
γοί τοῦ ἐξαιρετοῦ ἔργου τοῦ Κοινοβίου καὶ
ἀπὸ ὅλας τὰς ἀναγ. ἐξοχικὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ἀνθρω-
γραφικὸς ἀνὰ μεταξὺ ἐπιλεγομένου κάστρου
τὴν ἀνὰ μεταξὺ Κορινθίας.

αὐτ. 14.- οὐδεὶς τῶν ἐξοχικῶν ἀπὸ Κοινοβίου, τῶν
+ Κρεμμύδων καὶ Ὑπολοβίδων τὸ μικρὸν καὶ τὸ μέγα
Σαρμάτων ἐπιτρέπεται ἢ ἐπιθυμεῖ τὸν ἐξοχικὸν
βιοχῶρον, τὴν ἐκεῖ αὐτὴν ἔδρασιν ἐξηρημένη ἀπὸ τὴν
τῆς ἐπιλεγομένης ἐπιτροπῆς τῆς Κορινθίας.
ἢ παράλειψις τῶν ἀναλόγων τούτων ἀφίνει ἐλεύθερον
ἵνα ἐκκενήσῃ καὶ ἀφήσῃ αὐτὴν ἀπὸ παν-
τελοῦς τὴν ἀπὸ κατοικήσεως αὐτῶν τῆς Κ.
ἐπιτροπῆς. —

αὐτ. 15. εἰ μὴ εἰδικὰς Ὑπολοβίδας λόγοι τινὲς τοῦ
+ ἀπόντος καὶ ἐξαιρετοῦ ἐφημερεύοντος κοινῇ ἡ ἐπι-
δημικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἡ Κορινθία, ἀποφασίζει
μετὰ εἰδικὴν συνεδρίασιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ
Προεδρεύοντος, ἱκανοῦ τῆς ἀρχαιοτέρου, ὁ ἀπὸ
κοινοῦ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἔδρασαν
ἀποδοτέος. οὐδὲν ἄλλο ὑπερεξαιρε-
τικὸν ἐπὶ τοῦ ἄξιον μνείας πάλιν
ὁ πρόεδρος τῆς Κ.

αὐτ. 16. - ὁ ἐξαιρετὸς ἐφέν Νοβίας. εἰ ἀπο-
+ λύτως δὲ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοῦ καθενὸς
τῶν αὐτῶν, τὰ δύο ἔτη μετὰ πρώτην τῆς
διετίας ἀπὸ αὐτὸν ὑπόμνησιν δεῖξουν
ἵνα ἀναφέρωσιν ἀπὸ τοῦ ἐξαιρετοῦ. ἐὰν
δὲ τὴν μετὰ δύο ἐπ' μέρας ταύτας, ἀναγνω-
σιάσῃ τὸ Νικόν, τοῦ καὶ αὐτοῦ ἀπα-
σῶν τῆς Μονῆς, ἀπὸ αὐτὸν ὑπόμνησιν,
ὁ ἐξαιρετὸς ἐξαναγκασθῇ ἵνα παραδώσῃ
τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, τότε εἰ τοῦ Κοινοῦ

καίτοι δὲ κάθεται ἡ λοιπὴ ἀλλοφανέστατα ἡ ἀναγωγὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐμπειρίας τῶν ἐπὶ ὑπὸ ἐμπειροφόβου καὶ δύο λογικῶν, ὅτινα ἐξ ἀναγράφου τὸ μεσαιωνικὸν ἡ παιδικὴ τῶν ἰδιοφυΐνων ὑπὸ λοιπῶν κοιδίων. Αὐτίγραφοι δὲ ἰδίου ὑπογραφρεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιλογικῆς ἐπιστήμης ἐξ τῶν μεταῖ τῶν θεωρίαν ἐξ ὀνομαστικῶν ἡ λοιπῶν. Ἐφαρμόζει δεκαβάζεται ἀρέσκει εἰς τὴν θεωρίαν. καθότι καὶ δὲ τὸ δόγμα τῆς μικρο-πραγματείας δεῖ δεῖ ὑπάρχει ἵνα πολλαχῶς ἐμπλοῦ μεταῖ δεξάμενοι τὰ τῶν λοιπῶν ἐ ἐπιλογικὴ ἐπιστήμη ἐξ τὴν θεωρία..

Ἐπιλογή, περιοδικά, διαλείμματα καὶ καθήκοντα τῆς ἐπιλογικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς θεωρίας

Σελ. 17. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους πάντες οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὅλοι ἐν τῇ λαῷ ὡς μοναχοὶ παῦσάτισον ἐξ ἴδιον ἐξ ὑγιεινόνοιας ἀλαίρεσιν, γεωφρεῖ καὶ τὸ ἀπῶν ἐοικέναι τῶν ἀδιδρεσιῶν ἀνεφλ. μενοι ἐν κοινῇ συνδιάλῃ μεταβαίνει ἐκάστοτε καὶ ἑτοιμάζει δεξιοτεχνῶν ἀποβαίνουσι ἐν δὲ ἐπὶ ἐπιφυῖν ἔρμεσαῖ ἡ πολλαπλασιοῦ καὶ ἐν ἀλάγῃ ἐξ τοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ ἐξ λοιπῶν ἐπιλογικῶν ἐπιστήμων.

Σελ. 18. Τὰ μέλη τῆς ἐπιστήμης δεῖται ἵνα ὦσιν ἐν τῷ ἐκλογικωτέρῳ ἐξ τοῦ ἐπιστήμου ἐν αὐτῷ, ἐξ τὰ ἐπιμέρη μεταῖ ἐν τῇ λαῷ παῦσάτισον δίκα αὐτῶν.

Σελ. 19. Ἡ ἱστορία ἐπιστήμη ἀνέρχεται ἐν τῷ δὲ κοινοβίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου ἐκκλήσεως καὶ ἐξ ἐρευνῶν, συμβουλευτικῆς ὅπως δὲ τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θεωρίαν, καὶ τὸ χαρίζον τοῦ μόνου, αὐτῆς ἡ μία πάντα τὴν φυσικὴ τοῦ Κοσμοῦ καὶ τῶν ἀνθρ. ὑπὸ τοῦ ἀγωνιστοῦ, τὴν δὲ ἄνω θεωρ. σύμφωνος ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου καὶ δύο λαμπάδες, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ὑπὸ δύο τοῦ μεγάλου τῆς ἐκκλησ. γενικῆς ἐπιθεωρήσεως, ἄνωθεν αὐτῆς ἔδωκεν ἀγωνίαν. Κατὰ ὁμοίαν τὰ δεξιὰ βιβλία. Εἰς ὑπόλοιπα ἀρκοῦν ἐπιγραφαὶ αὐτῶν σαφεῖς τὰ ἱερὰ Κληρικῶν καὶ βιβλιοθήκας, ἐπάνω δὲ ἐπὶ τοῦ θύρου τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐτοκράτορος ἀνεγράφησαν. Ὁμοίως ἐν ἑκάστῳ τοῖ ἔκκλησ. θύραθεν, τοῦ βιβλιοθηκαίου, τοῦ οἰκονόμου, καὶ Δοχειαρίου, τῆς Δεσποινῶν ἀναστάσεως, καὶ τὴν γένη ἐπιτυχεστέρη τὴν φροντίδα τοῦ κοσ. σου τῆς Θεσσαλονικέων οἰκονομίας. — Ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλου τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐπιγραφοῦ πάντοτε Ρωμαϊκῆς τῆς Μόνης, φέρει τὰ ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦτο ἀποκείμενα ποσ. σοῦλα. —

Κεφ. 20. + Εἰ πάλαι ἀπάρχου ἔτους ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ ἀνοικοδόμησε τὸν ἀρχαιοπρεπῆ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω διαγραφεῖσαν αὐτῆς τῆς ὀρφανοτρόφον καὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Δημητρίου ἀδελφῶν τῆς γυναικοκαίλου ἀπάγουσαν, γεφυρίν τῆς καὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Περιβολίῳ ἱερὸν ἐξάγουσαν. αὐτὴ ἀποκαίνη ἀρχαῖον ὑπὸ ἀνωτέρω ἐξεταστῶν ἡλικίας ἐπιτροπῆς, ἔθνος πρόσκαιρον τὸ ἔργον αὐτὸν ἀνοικοδόμησε τὸ ἀποκείμενον τοῦ ἀναγράφοντος. μετὰ δὲ τοῦ ὑπὸ αὐτῶν ἔγνωσαν οἱ ὀρφανοτρόφοι κατεγραφεῖσαν μέτριοι τὴν Ρωμαϊκὴ τῆς Μόνης κοιδίαν ὑπογραφοῦσαν ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἐπιθεωρητῶν, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ ἐξαρχικοῦ

φανερωθεῖ, φανερωθεῖσαν ἀπὸ τὸ θ' ἔτος.
μέχρι, καὶ ἀπεκαταστάθη εἰς τὴν ἀρ. Σόφιαν.

Κε. 21. - Ἡ Θεωρία ἐπιβεβαιοῦται κατὰ πάντα μετὰ
ἀπὸ τὴν ἀδελφικὴν καὶ μακροχρόνιον καὶ τὴν
ἱερὰν διδασκαλίαν αὐτοῦ τῆς ἕνεκα πολλῶν
παθῶν καὶ ἀγώνων καὶ κατὰ τὴν ἱερὰν εἰρη-
νικὴν ἀναπαύεται.

Κε. 22. Τὰ μέλη τοῦ Θεοῦ νὰ ἴδωμεν αὐτά.
Χριστόκλεοι, οἱ μαρμαρόκλεοι οἱ Ἀρχιεπίσκοποι
καὶ ἀδελφοὶ μακαρίζουν καὶ τὴν ἱερὰν καὶ
σάκκον ἀπὸ 15. ἔτη. Ἡμεῖς ἔχομεν
πόνοις ἐξάπαν καὶ ἀναπαύσεις ἐκεῖ.
νὰ ἔχωμεν τὰς μεγαλείας ἐπιστάσας καὶ
τὴν ἱερὰν. νὰ ὑπάρξῃ ἀποφασισμένον μέλος
τὸν Ἑλληνικὸν ἢ νὰ δόσωμεν ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν
αὐτὴν νὰ ἀναλάβῃ τὸν ἱερὸν κανονικὸν τοῦ
ἱερὰν ἡγούμενον.

Κε. 23. Οἱ Κρῆτες αὐτοὶ ἀποκαλοῦνται καὶ λαοὶ
+ Συνεδριάσεις τοῦ ἡμετέρου μετὰ τὴν ἔξο-
δον τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει ἡ ἀναγκαία
αὐτὴ διοίκησις. Ἀπαρχαία ἀπὸ παλαιὸν
ἡμῶν ἀποδεδειγμένον. Ἐκεῖ τοῦ ἀποφασισθέντος
ἀποδέκτου.

Κε. 24. Πάντα ἀπέβησαν ἀδιάφορα ἀπὸ ἀνεπιτρόπου
μου δεκτὸν ἢ ἀπόφασιν τῶν ἀποκαταστάσεων
ἢ ἐπιστολὴ αὐτῶν τοῦ ἐπιστολικοῦ
κλεῖσιν. Ἀπέθανον χρόνον, πολλοὶ μο-
ναχοὶ, ἀγροῖκοι κλεῖσιν, ἐπιστολαὶ
μοναχοὶ ἐκεῖ καὶ τοῦ - λαοῦ, ἀποκαλοῦν
κλεῖσιν, ἐπιστολὴ ἐξάρχων τῶν ἀποκαλοῦν
ἡμῶν τοῦ ἔθνους, ἢ ἀναγκαῖοι ἀποκαλοῦν
κε' ἔτη Ἀθηναίων τὴν λαοῦ ἀναστάσεως
ἀπόνοιαν, καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρας τοῦ ἡμετέρου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ διὰ ὑπομονητικῆς καρτερίας διὰ τὴν ἀγάπην.
μακαρὶ τὴν γέννησιν παραδεκτὴ τὴν διὰ διὰ τὰ.
ταλαντα.

Πρόσληψις τῆς Κουρᾶ Μοναχῶν
ὑποχρεώσεις αὐτῶν τῆς διαιώματα.

Ἰερ. 25. Διὰ ὅσις προτίθεται ἵνα μονάσῃ εἰς τὴν μο.
νὴν τοῦ Ἁγίου Δίου ἔστω ἀρχὴ τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ
ἐξαγωγῆς τῆς ἐπιγείου τῆς καταστάσεως αὐτῆς
τὸ ἀναστήριον αὐτοῦ. Αὐτὴ ἐὰν ἐκεῖ αὐτὸ
εἰς τάξιν δύναται ἵνα ἐγκριθῇ αὐτῇ τὸ ἀναγ.
καῖον ἐγγράφου, ὅπου περιγράφει τὰς μονὰς
ἐγκαταβῆναι ὅπου εἰς θέσιν τῆς γέννησιν δικῆς.
Ἀρα δὲ ἐγκαταβῆναι εἰς τὴν μονὴ αὐτὴν
ὀφείλει ἵνα παραμείνῃ αὐτὸς εἰς τὴν κελ-
ὀφῆν καὶ δοκίμιον μετὰ διὰ ἀπαρνᾶ
ἐπιγείων καὶ περὶ ὑπακοῆς διατε.
λοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 27. τῆς κοινο.
βιακῆς ταύτης ἀρετάσεως εἰς ἐπιστολὴν ἵνα
ἐγγράψῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐπὶ ταύτῃ κλίδα,
ἐπιφοιτᾷ ἵνα μεταβῇ αὐτὸν
κλαιόδας εἰς τὴν ἐπιτηρῶ μοναχοτρόφ. —
μετὰ διὰ τάξιν καὶ πρὸς δοκιμασίαν
Ἀρθ. 26. ὡρισμένου χρόνου. + αὐθαιρέτα μοῦ δύναι.
ται ἵνα δεχθῇ δόκιμος εἰς μοναχὸν εἰς
τὸν ἡγούμενον ἐξόδους τῆς ἐπιστολ. κατὰ
τὸ ἄρθρον 25. Μετὰ ὅσις εἰς ἡγούμενος εἰς τὴν
ἐπιστολὴν ἔδωσε γνῶσιν δικῆς εἰς αἰωνόβιον
μονὴν, ἐπιλέγει κλῆρον, εἰς ἐπιτροπεύει. Ἀπο.
λαμβάνει καὶ ἔχει τὴν θεωρίαν τῆς ἐπι.
γείας συνεργείας μετὰ τοῦ ἐκεῖ τῆς
Πανιερωτάτου Διοικητοῦ τοῦ τόπου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σελ. 28. Καὶ ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ἀθωνιτῶν ἔδοξεν κατάλληλον τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ ἡγούμενος εἰς τὴν κοινοβιακὴν πολιτείαν ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ἐξαρχικὸς καὶ τοῦ Πατριάρχου ὅμως ἐκφωνεῖται ἡ γνώμη ὑπὸ τῶν κελλιωτῶν καὶ τοῦ Καϊρανάρου ἡ δὲ ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς ἡγουμένου ὁμοφωνία ὅτι μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἀθωνιτῶν ὑπεστάθη. Ἀλλὰ τοιούτοις τὸ ἄχαρι ἐπὶ τοῦ, ὅτι ἀπαδεῖται εἰκαίως ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τῶν ὑπεστάθη ἐκείνου ἐκλεγομένου αὐτῷ ἱερομονάχου, ἡ δὲ καὶ οὐδεμιᾶς πληροφορίας δίνεται ἵνα ἐπιτραπῇ ἐκεῖ ἀποφασίσαι ὑπὸ τῶν ἀποφασισμένων αὐτοῦ κοινοβιάρχων. Τὸ ἡγούμενον καὶ τῆς ὁμοφωνίας αὐτοῦ ἰσοῦται δεύτερον παλλαϊφόνιον ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ αὐτοῦ δὲ καὶ τοῦ Πατριάρχου καὶ ἐπὶ τῶν ἱερ. κειμένων ὅτι δυνάμει ἐκφωνεῖται αὐτοῦ ἡ γνώμη αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας πρακτικῆς εἶτα δὲ τοῦ Πατριάρχου δυνάμει δεύτερον λαμβάνει τὴν τῶν ἐκκλησιῶν. ὅμως τὰ λεχθέντα ἡ φοβεῖται τὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Πρωτάτου.

Σελ. 28. Ὅτι οἱ μοναχοὶ ὑπακούουσι τῷ ἡγ. ὅτι ἀδιστάκτως πρὶν ἢ ἐξαναγραφῶσιν ἐκεῖ, ἦχον ἄλλον ὑπεκρούσθη ἀλλὰ ἡ καὶ τὴν δοῦν τοῦ ὑπεκρούσθη αὐτοῦ ἡ ἀθωνικὴ κοινότης ἀποστέλλεται. Ἡ ἀμφιβολία ὅμως τῶν καιρῶν τῆς ἐξαναγράψεως αὐτῶν τῶν ὑπεκρούσθη ὑπὸ τοῦ ὑπεκρούσθη αὐτοῦ ὁρισμοῦ. ἀφαιρεῖται διὰ ἐρωτήσεως ἀπόκρισις ἀπεκρίθησαν οἱ τοιαῦτοι ἔνοικοι τῆς ἐκκλησίας ἡ τοῦ Καϊρανάρου ἡ ἐπιτροπεύουσα ἐπ' αὐτῶν αἱ αὐταὶ ἀπαντήσεις εἶναι ἡ ἐπί-

ΕΘΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη μετανοήσαν.

Κεφ. 29. οὐδεὶς κατὰ τὸν 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ δύ-
+ ναται ἵνα γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ μονα-
χικὸν βίον.

Κεφ. 30. εἰς ἐξαίρετον χρόνον κατὰ δοκιμασίαν ἐπέβαλον
τρία ἔτη, ἀφ' οὗ οὐδεὶς δύναται ἵνα κουρεύῃ μοναχὸς
πρὸ τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Κεφ. 31. οὐδεὶς ἐπιτρέπεται κόσμιος μοναχὸς ἐὰν μὴ
πάλιν τὴν κουρὰν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἡγουμένου
μετὰ προσευχῆς ἔγκρισιν τοῦ τρίου ἐτῶν.
τὸν αὐτὸν τοῦ ἐπιτρέπει καὶ τὸ ὅρος μοναχῶν.

Κεφ. 32. Ἀπαντῶν οἱ μοναχοὶ ὀφείλουσιν ἵνα ὑπολά-
+ βωσιν τὸν ἡγούμενον ἐν μετὰ ὑπακοῆς καὶ πει-
θαρχίας ~~καὶ~~ ἐκπληρῶν τὰς διαταγὰς αὐτοῦ
ἀπαραλλάκτως τὰς ἐρίδας καὶ τὰς κατὰ πάντα
ἀρετάς, ὑπομένοντες τὰς κοινοβιακὰς δοκι-
μασίας, ὑπακούοντες τῇ ἀδελφότητι ἕνεκεν τοῦ
ἔθους τῆς ἁγίας μονῆς. Κεφ. ἀρχὴ δεκάτη.

Κεφ. 33. ὁ Κρίδωνας τοῦ εἰδίου ἀνὴρ ἐνασχολού-
+ μενος πάντοτε τὸν ἵνα ὑπερμέτρως ἀπα-
γαπᾷ τοῦ κατοικοῦντα τὴν μονὴν ἡλικίαν
γυναικόνων. εἰς γένος δὲ οὐδεμία κατὰ δύναται
ἵνα ἔχῃ ἄγκυρα τοῦ 350. συνεχῶς τοῦ διαλέ-
γεσθαι ταύτας. ὅσαι δὲ κοσμικαὶ ἔχουσι μοναχὴν
ἀγκύρας τοῦ ὁριζομένου Κρίδωνος ὀφείλου-
σιν ἵνα μεταβῶσι μοναχαὶ παραδεχθῶσιν, ἕως
οὗ ἐξαντλῶσιν οἱ ἐκεῖ ὑπάρχοντες ὅσοι δύο.

Κεφ. 34. Πᾶς μοναχὸς οὐδεὶς ἐὰν παρῃτήθη ἀπὸ
+ τὸν κατὰ τὰς ἀποταγεσιακὰς παραλήψεις μετὰ
πρώτην ἢ δευτέραν ταυτοσίαν τοῦ ἡγουμένου
πεφύκασι ὁμῶς ποιεῖν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν
ἐκτὸς μονῆς ἐγκρίσεως τοῦ τρίου ἐτῶν.
ἐὰν ἢ μετὰ ἐπὶ ποσὶ λαύσῃ ἐμμονῆς τῆς
πρώτης παραγγῆς αὐτοῦ, ἀποβάλλεται τῆς
μονῆς ἢ ποιᾷ ἀποφάσει τοῦ τρίου ἐτῶν
ἐν, ἐξαναγκάζεται δὲ ἐκεῖ τοῦτον ἡ ἐξουσία-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅτινος ἐξαιρέτῳ αὐτοῦ ἀπό τό μοναχοσέμνιον ξ.

Κεφ. 35. οὐδεὶς μοναχός ἀποβαλλόμενος μονῆς τινος
— θ. ἕνεκα τῆς σκανδαλωδόνος ἢ ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ
διαμένῃ δύναται ἵνα γένεται δεκτός εἰς ἑτέραν
ἢ εἰς ἐκείνην ἤτοι ἢ κελλίον. –

Κεφ. 36. Ἅπαντες οἱ μοναχοί ὀφείλουσιν ἀτιμάζεσθαι
+ ἵνα μεταμορφωθῶσιν. οἱ ποιμένες χωρεῖν.
ὁμοί ἐστε ἀτιμαζόμενοι.

Κεφ. 37. Καί μοναχός ἀναχωρῶν ἐκ μονῆς αὐτοῦ
+ ἄνευ τῆς κανονικῆς ἀδείας τοῦτο οὐδέποτε
ἢ ἐπιτρεπόμενος γίνεται ἀπαράδεκτος.

Κεφ. 38. Καί μοναχός διωριζόμενος εἰς διακονικήν
εἴτ' ἤτοι πρεσβύτερος ἐκ μονῆς ἢ ἄλλῃ εἴδους
κρείττονος ἢ ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ὁδῷ, ἵνα
κατά πᾶν ἔτος ὑποβάλλῃ ἀκριβῆ λογαριασμόν.
ὁμοίως ἐκ διακονήσεως αὐτοῦ ἐν Κυριακῇ.
καί ἐκεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ κατάγραψον αὐτοῦ εἰς τό
Ταμιεῖον αὐτῆς κώδικα μετά τῆς δέκατης
ἐξάρχου. –

Κεφ. 39. Αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται ἐκ μονῆς ἡ
παραδοχή εἰς μοναχῶν αὐθαίρετον φανο-
λίων, ὁπωσδήποτε ἢ φορεσίων. Ἐάν τινα
εὕρῃ τοιαῦτα ὁ ἀφεστώς δοκιμαστήν χρόνον. –

Κεφ. [illegible]

Ἐκ τῆς ἐκκλησίας, διακονίας καί θήκας τῆς ἐπιτροπείας.

Κεφ. 40. Ἡ ἀναγκαία αὐτάρκεια ὑπαρχόντων ἐκκλη-
σιαστικῶν πραγμάτων διοικητικῆς ἀρχῆς εἶναι ἡ
ἐπιμελεία, ἥτις ἀνίκαται ἐπί τοῦ κοσμικοῦ
προσώπου μετά τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ
πρωτοψαλτοῦ τοῦ ναοῦ.

Κεφ. 41. Ὁ Πρόεδρος ἢ πρωτοψάλτης δεῖται ἐκλογῆς
ὑπό ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν ἱερατικῶν
ἀναγνωρίστων μονῶν κατά ἔτος, καθ'
ἣν ἔκαστον δεῖται ἢ κάθε αἱ μονή πέμ-

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀνάπαυσιν ὡς ἐπαγγέλλει. Κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος ἐπόδοσις ἐπαίδευε ὁ αἰτιοπρόσωπος ἐπὶ θαύρας. Τὸ δεύτερον ὁ τοῦ Βαβυλωνίου τὸ τέλος ὁ τοῦ ὑβέρου. Ἔτερος, ὁ τοῦ χαλδαίου, τὴν κεφαλαίου ὁ τοῦ Δανιήλ. Τὰ δὲ ἀναφερόμενα μέχρι τῶν ἀρχόντων ἐπορεύετο πλοῦν κατὰ τὴν ἀνάπαυσιν παραδεδομένα. ἐν ἱεραρχικῇ τάξει.

Αρ. 42. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Προκαθημένου ὡς καὶ τῆς ἐπιτροπείας ἑκάστης ὁρίζεται ἑπτά ἔτη.

Αρ. 43: Τὰ ἀναφερόμενα εἰς ἐπιτροπείαν πρόσωπα. νὰ ἔχουν ἡλικίαν τὴν ἀπαιτουμένην ὡς πρὸς τὴν ἱερωσύνην, τὴν ἔγγαμον ἀπολυτῶς, τὴν ἔχουν ἡλικίαν μὴ ἐλάσσονα τῶν 30 ἐτῶν. νὰ μετέχουν τῆς ἐξομολογήσεως, τὴν ὑπὸ τὴν δ. δίδεται τὴν ἐξομολογῆσαι, τὴν ἔχουν ἀμέμπτον τὴν ἀναστροφήν, τὴν εὐγένειαν ἀπόφασιν ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου αἰτίας ἔλεγχον ἐνοχῆς.

Αρ. 44. Ἀπαντῶν οἱ αἰτιοπρόσωποι οἱ ἀναγκαῖοι τὴν τὴν ἐπιτροπείαν χρεῖοι ἴσοι καὶ ἄλλοι. σοφ, καθόσον αἱ ἱκαναὶ ἀπαιτοῦνται εἶναι ἰσοκράτιοι. ἡ δὲ ἱερατικὴ τοῦτων τάξις ἔχει αὐτῶς ἰσοκρά. ἀπαιτεῖται τὴν μὴ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα τοῦ ψήφου τῆς γνωμοδοτῆσαι. ὁ δὲ ἱερωτέρος ἔχει πρῶτον εἰς ἰσοκρ.

Αρ. 45. Ἡ ἐπιτροπεία ἔχει ἀπαραίτητον καθῆκον τὴν ἀναίμωσιν ἵνα ἀποκτῇ τὴν ἀνωδόν τὰ ἐντόκια πράγματα καὶ τὸ κοινὸν τοῦ ἔθνους περιουσίου περιλαμβάνουσα τὴν κατοικίαν τῶν περιφερειακῶν ἀρχιεπισκόπων τῆς ὑποδόσεως ἀρχιεπισκόπων τῆς εὐδοκίμου τῆς Μεσόνας ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης τῆς καθεστῶς ὅπως αἱ ἱκαναὶ ἀναφερόμενα εἰς ὑπερ ἀναφ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

και περί παίδων.

Αρ. 46. Εν περιοδείαις δασεία κατά μονάχια. κοινόβια τοῦ Καρυώτου, καθ' ἃ ἐν-γράφα εἰς δυο-σωίας τινας τῶν διαφόρων, δυο ἔδραξε δυνατὸν ἵνα φράσῃ τὴν ψυχήν. Καρφίον δὲ μέλλει ἡ εἰς ζύσιν τῶν δασεῶν μεσοπαρουσίας εἰπεῖν πρόσωπον τοῦ Μονῶν ὑφ' ἃς ὑπάγονται οἱ διαφόρεις, ὅπως ἡ ἐκεῖ παρουσία ἐκφρον ἀπαρμαστεῖαν ἐκδη-λοῦσθαι ἐν ὑπόδοσις.

Αρ. 47. Ὁσάκις μέλλει δασεία κατά δύο μονῶν περί Καλογιωργοῦ ὄρεσιν, ἐν ἔργασία εἰς περιοδείας ἀποδοχίας ἐπὶ τοῦ μικροῦ συμβιβασμοῦ ἐπὶ δασεῶν ἀπεσφρας αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἡ ἐ. Ευλάξη ἐπὶ δαπάνῃ αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ἡ αὐτὴ μέ δυνατὸν ἵνα συμβιβάσῃ ἐπὶ διαφόρεια μέρη, δίον ὅπως ἡδονοποιῆσαι περί ἐαυτῶν τὸν τῶν αἰνοσφρυνῶν Καρπαεχῶν.-

Αρ. 48. Ἐκεῖ δὲ ἤκεν ἐκεῖ ἐξ ἐπιτεινῶν αὐτο-δοτήσεις, αὐδόσας ἐν ἔργασία δικαιοῦται ἵνα μεσοβύῃ ἡ μέτρα αἰσθητῶν μεσοβεί-σεις ἐπὶ ἐπιτεινῶν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ τὸ αὐτοδοίκτου, ἢ τὰ ἐνεκτῆς λίαν ἵνα παρ' αὐτῶν. Ἐπιτρέψωμεν δὲ αὐτῷ ἵνα τάξῃ ἐπεργηματικὰ μέτρα ἡ μεταξὺ ἐπὶ ἀνδρομῆ αὐτῶν, ὁσάκις ἀπαιτεῖται ἐξίδρα ἡ δαπανῶσα ἐπὶ τοῦ μονῆς τινας μεσοπαρουσίας αὐτῆς ἐπιτρέψωμεν μεταμέλειαν καὶ σκοπὸν τῶν ἐπιτεταμένων ἡμῶν. Δεκαπλῆς τοῦ δαπανῶμεν ἐπεργοῦσα ἀμφισβήτησιν ἡ ἐπιδοκίμασις ἡ ἀχί μεταγραφῆς.

Αρ. 49. Ἐν περιοδείαις δὲ καθ' ἃ μονῶν τινας ἔδοξεν ἐπεργῇ ἐκεῖ βαθὺς δοῦ ἡ παρ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

διὰ τὴν παρὰ ἐνεργούντων τῶν ἀλλοφύλων.
Διὰ τὴν διὰ τοῦ λόγου ἐνέργειαν, ἡ ἐπιτροπεία ἀφῆ-
κεν ἵνα συμπαρῇ ἀρχιστὴς διὰ τὸν Σύλλογον, καὶ
διὰ αὐτὴν τὴν ἀναγκαίαν παρουσίασιν καὶ τὴν παρεχόμενον
αὐτῷ μεγάλην ἀνωτέρα ἐπιστασίαν, ἐδικαιολόγησε ἀρχιστὴς περὶ τοῦ
τὸ οἰκονομικὸν πλεονάζον μετὰ τὴν ἀπο-
γραφὴν διὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐπιτυχῆ ἐνέργειαν
παρακαλούμενον συγχρόνως παρὰ διὰ τὸν Σύλλογον
νὰ παραστήσῃ ἐπιτηδείως μετὰ
δύο μέτρα ὑπὲρ τῆς ἐπιτεύξεως
τὸ πλεονάζον.

Αἰρ. 50. Ἡ Πρόεδρος τῶν Ἑλληνικῶν Κοινῶν ἀφοῦ
ἐγένετο ἐπὶ πολὺ ἐκδηλότερον ποιὰ
ἐγγράφα ἀναγνώσματα καὶ ἐπιστολὰς
ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς καὶ τῶν μελῶν. ἔπειτα
δὲ ἐδόθη λόγος περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τοῦ Συλλόγου, ὁ δὲ πρωτοπρεσβύτερος
δεύτερον τὴν διὰ τὴν πρόοδον.

Αἰρ. 51. Ὁ ἀπὸ πολλοῦ σοβαρὰ ἡ σπουδαία
ζητήματα ἀποσκοποῦσα κίνησις ἀπάσης τῆς
Μακεδ., ἡ ἐπιτροπεία μὲ μὲ ἐξουσιαστικὸν
τὸ δικαίωμα ἵνα ἀποφαίνεται ὁποῖον
περὶ τούτου, ἀφῆκεν ἵνα συμπαρῇ ἐπίτροπος
διὰ τὸν Σύλλογον, ὅπως γίνεται συζήτησις ἡ
σύνταξις ἀπὸ κοινοῦ ἡ ἀποφασισθῇ κατὰ
κοινὴν ἔμπνευσιν τὸ δέον. μετὰ δὲ τὴν
ἀναγνωσθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ ὅπου
παρέστη ὁ ἐπίτροπος Σύλλογος, καὶ μετὰ
πολὺ ἀπεφασίσθη ἡ τῆς εἰρήνης ἀπο-
τάς. ὁρισθεῖσα δὲ ὅπως ἀπευθυνθῇ ἡ ἀνω-
σφαιρίσθεν διὰ τὸν κατὰ τὴν τῆς Σ. Σύλλογον.

Αἰρ. 52. Μόλις ἡ τελευταία ἐπιτροπεία ἀναγνώσθη
ἵνα διαχειρίζεται ὑπὸ δόξαν αὐτῆς ἐπιδό-
σεων τὸ τῶν Ἑλληνικῶν Κοινῶν τοῦ Ὁρους
Ἄθω, ἀφῆκεν ἵνα κατὰ νέα ἔτος,
ἐ[illegible] κατὰ νέα μέτρα δίδῃ ἀπο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐν Δογματικοῖς διὰ διαφόρων αὐτῆς ἐν Σ. Συνόδῳ.

Κεφ. 53. Καὶ ἐπειδὴ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἦν ὁ μακαρίτης Φωτεινὸς ὁ μετὰ τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ καὶ μετὰ καιρὸν διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἐπιστήμην μεγάλου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς, ἀναγκαῖον νομίζομεν καὶ περὶ τούτου μνείαν ποιεῖσθαι.

Κεφ. 54. Οὗτος ἐξηγήσατο τὴν ἱερὰν Γραφὴν ἐν τῇ Φοινίκῃ ἐν τῇ πόλει τῇ Τύρῳ καὶ ἐν τῇ Βιβλίῳ αὐτοῦ ἐπιγραφομένῳ ἑλληνικῷ, καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν ἱερῶν πατέρων ἀναγράψας ἑλληνικῷ.

Κανονισμὸς, Ἐπιλογὴ, Δόγματα καὶ παθήματα τῆς Ἁγ. Συνόδου.

Κεφ. 55. Ὑπὸ τὴν ἐξορίαν τοῦ Φωτεινοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου ἦν ὁ Ἅγιος Σύνοδος. Τὰς δὲ ἑπτὰ σύνοδοι συνέλεξαν κατὰ τὸν Ἀρειανὸν αἱρεσιάρχαν τοὺς ἁγ. πατέρας ἀναγνωρίζομεν ἐκεῖνοι τοῦ Ἀθανασίου καὶ κατὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας τὸν πατέρα ἡμῶν ἅγιον Σύνοδον. Διὰ τοῦτο ἐξορίσθησαν καὶ ἔφυγον κατὰ καιρὸν μέχρις ἀποθάνου τοῦ Ἀρείου καὶ ἀνέστρεψαν τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἀθανασίου τὴν Ἀρσενίαν διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς ἐξηγήσεως τῆς Γραφῆς καὶ τὰ μέτρα ἀνάτου τὸν τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀγωνιστὴν πατέρα.

Κεφ. 56. Ὁ ἅγιος Σύνοδος ἑπτὰ τὸν συνέλεξαν διὰ τὸν ἀρειανὸν ἐκεῖνον καὶ τὸν τοῦ Ἀθανασίου ἀπὸ τὰς πρώτας κατὰ τὴν φρονεῖν. Ὁ δὲ ἀνάθεμα διὰ τὴν ὑπερφίαν καὶ μεγάλη τὴν ἀλαζόνα ἀρίζοντες τὸν τῶν. Τοῦτο δὲ ἐπιστήμων ἦν τὰ τοῦ κοσμικοῦ πολέμου.

Κεφ. 57. Οἱ ἅγιοι οὗτοι Ἀθανασιόφρονες ἦσαν ἐν τῷ καὶ τοῦ φρονοῦντες τὸν κατηχούμενοι, μοναχοὶ, διακόνοι, ἱερεῖς καὶ παιδία μικρὰ ἀνάστας ὁμολόγουν ἐν τῷ ἐξόρισμα τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐξαπτομένου, αἱ ὀφρύες αὐτοῦ καὶ ἡ ἄκρα ἔνα-
δρόσιον, ἵνα διαφαίνεται ἐξαίσιος καὶ καὶ
ἡ μακρὰ αὐτῶν συνδέουσα ἐξαίσιος.

Αρ. 58. αὐδηρία τοῦ ὁσιακοῦ ἵνα παρὰ τὸ ἐπιε-
σιον ἔδρο πάσχει, καὶ ὁ μαρτὴ ἐπιφέρει
φόδας διὰ μεσοῦ τοῦ ἅ. Συνάξεως μετακάς
αὐτὴν μεγάλης ἀπάγης καὶ ἀδιανόητον αὐτῶ.

Αρ. 59. ἡ ἅ. Σύναξις ἄρα τῶ ἐπιτυχόντος ἔσθια-
σαν πανσόφου ὄψεσιν ἵνα ποιήσῃ
μετὰ τῆς ἐπιβοῆς ἀπογραφὴ ἀναίδη
διὰ τὸ ἅ. ὄρη ἐπιφοιτήσαν μοναχῶν
ἐπὶ τῆς κλίμακος δέ τοῦ ἵνα ἐπιτηδῆ-
καὶ ἔτος παρὰ τὸ ὁσιακὸν ἔδαφος φόβου
τῆς καὶ ἄξιον δικαιοῦν ἐπὶ τοῦ μονῶν
ἐπιπτῶν τῆς τοῦ Κασσίου. ἡ δὲ ἀπογραφὴ
αὕτη ἔδει ἵνα ἐπαναστρέφεται παρὰ
τοῦ πρώτου ἔτους.

Αρ. 60. ἐπειδὴ οἱ φόβοι τῆς οἱ ἄξιοι δικαιοῦ δι-
ὰ τῶν δύο λόγων τῶν λαῶν ἐπὶ κακοῦ ἀγω-
γέτας δόσεις τῆς τοῦ λαοῦ ἐπίσης. ἡ ἅ. Σύ-
ναξις ὄψεσιν ἵνα τὸ μέρος δικαιοῦ τοῦ θό-
ρου τῆς δεινοῦ δικαιοῦ δαβιδέως τῶν ἐπάρχου
καὶ ποιῶν αὐταρχίνων δόδεν ὀφείλει
διακρινομένων ἔφεσιν τῆς καθαρῶς ἐπι-
ἐπὶ κακοῦ αὐτοῦ ἐπίσης δόσεων.
ἐπάρχει δὲ καὶ ὑποχρεοῦται ὅπως αἱ γε-
γραμμένοι ὑπὸ ὀφείλεσι κοινο-
νοῦν τῶν τόπον καὶ Κασσιωτῶν τῆς τοῦ ἀ-
σκητοῦ αὐτῆς, ὅπως καὶ οὗτοι ὡς φόρο-
πληρώσεις δαπανῶνται γραῶσιν.

Αρ. 61. ἡ ἅ. Σύναξις ἄρα τῆς ἐπιφήμου δοῦ πασῶν
τῶν πανσόφων ὄψεσιν ἀρεσκόμενοι ἵνα ποιῶ-
τῶν τῶν αἰγῶν φυλακῶν ἐπιστῆ, ἐπι-
πλοῦ, τῆς ἐπιπλοῦ, καὶ τῆς Νοσοκομεῖ-
καὶ Κερκεῖτ φιλοκοινωνεῖται τῆς Κοινῆς τοῦ βίου
συνδρομῆς. καὶ τῆς ἔχουσῆς τῆς τοῦ βαλκανοφόρου
δάκαιν βοῆθῆς μεταχοῖ ἀπογεννόμενοι ὑπὸ.
[redacted]

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἢ οἱ λαμπρότατοι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευταὶ ἀποφασίσωσι διὰ τὴν ἀπόγνωσιν τοῦ Ζόλου. νὰ δὲ ἐν τῇ Καθολικῇ Νοσοκομείῳ, αὐτοῦ δὲ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐκκλησίᾳ, δεξιῶσιν τὸν σταυρὸν ὅσοι εἶναι τῶν μετῶν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο Κωνσταντινουπόλεως ἡγούμενος ἐπιθυμεῖ ἢ ὅσοι διαμένουν νὰ μεταβῶσι γενικῶς τὸν νοσοκομεῖον ἢ φαρμακεῖον. Ζόλος. ἐκεῖνα ἢ ὁ ἑλληνικὸς ἀρχιστρατηγὸς καὶ ὁ κ. φθινόπωρον παλλόμενα τὰ ἀσκέλια ἐν ἐπέρχεται μετὰ δὲ τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν ἐκεῖ τὸν εἶχον μετὰ τοῦ Πατριαρχείου. –

Αρ. 62. Ἡ Σύνοδος ἄρα τῇ ἐφαρμογῇ δὲ καὶ ἀπόντας ὁρκίσαι ἵνα ἐπιτρέψῃ ὅσον τὴν ἑκάστης μοναχῆς ἀπρεβεῖς παραγραφὰς καὶ βιβλίων, ἡ. Κωνσταντίνου ἢ ἀοίκητος πατριαρχικὸν σκεῦος αὐτῶν. Ζὸ εὐρὸ δέον γνωσθῆναι ἢ ἐν κάθε ἐκκλησίᾳ θὰ ἐπιτρέψωσι τὸν Κοσμάρχη μετὰ. Αἰνίγματα δὲ τὰ παρεκόμενα ἐπιγραφόμενα ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου δέξασθαι ἀσκάνδε τὴν τοῦ αὐχῆς καὶ Πρωτάτου. Ζὸ αὐ. τὸ δέον ἐπιστολαρχιάσθαι κατὰ κάθε ἐπιστολίαν. –

Αρ. 63. Ἡ ἡ. Σύνοδος συνεχωρήσεις κατὰ ἕνα μόνον θυμῶν δυὸ ἀρχῶν ἐπὶ ἐπιστολῶν ἀρχιστρατήγου. ὅπως τὴν ἐκκλησίαν μόλαινα ἢ ἀστυνομικὸν ἐπιλαρεσόν ἐξαιρέσιμον ἐπιστρατεύτῃ ἐν καὶ μετὰ αὐτῶν μόνον ἐξαίρεσιν αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαιτήσασα τὸ ἔργον αὐτῆς ἐπιβλέπῃ ἀκόμη ἀκόμη ἐπίδοσιν αὐτῶν ἐπίσης ἐπὶ τὴν ἡ. Σύνοδος, συνεχωρήσεις ἐν τῷ πρωτάτῳ μόνον ἀνάμεσα ἐπὶ αὐτοκρατορικῶν καὶ ἀ. σκεῦον ἢ ἑκάστου καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ βούλῃ ἀ? ὑποχρεωμένων ἐπὶ ἀποφασιστικῆς μόνον ἐπὶ ἐκκλησίας, ἀφιερωμένων ἐπὶ ἀκέρων καὶ ἀπόστολοι, εἰς ἐκείνον αὐτῆς ἐκείνων ἢ τὰ Κεφάλια. ἡ ἑκάστη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οις αὐτὴ καταφωτισμένη ἐπὶ τῷ τοῦ ἀρχιτέκτονος
Γιανναῦ Κωδάκη ὑπογραφέντος ὑπὸ τοῦ κ. Ξενάξιος.

Ἀρ. 64. ἡ Ξενάξις εἰς ἡ ἀνωτάτη κατοικητικὴ πόλις τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐξ ὑπαιθρίου τῆς πόλεως παραβιάσεν
οἰκοδόμητος τόπος τοῦ παρούσης κλασικοῦ
θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ τῆς ἀγ. ὁδοῦ Μοσχατοῦ.

Ἀρ. 65. Τὰ ἀναγινόμενα τῇ σφραγιζόμενα κοινὰ ἔγγραφα
τὰ ὁποῖα ὅπως συνταγογράφωνται ὑπὸ τοῦ μεγάλου διδ. κ. Ξενάξεως καταφρονεῖται
διὰ αὐτοῦ τοῦτο τὸ Πρόσφ. "Ἀναντῆς οἱ τῆς
τῆς Κοινῆς Ξενάξεως ὁ ὑπογραφεύς. Τὸ δὲ τοῦτο
φρουρεῖται μέχρις ὅτου ἵνα ἐκδοθῇ τοῦ
λόγου αὐτοῦ τῆς τοῦ κοσμικοῦ. –

Ἀρ. 66. ἡ κ. Ξένάξις ὀφείλει ἵνα ἐπιστρέφῃ σκουδάς
τοῦ ὑπὲρ τοῦ τρόπου διὰ ἐξαρτάσεως τῶν χρεῶν
ὑπὸ τῶν δίνης τοῦ κ. σκοπῶν καὶ βεβαιωμένου
γράμματος. τὰ μέτρα δὲ ἅπερ ἔδωσεν ἐγκρίνει
ἀρὰ διὰ βαθμιδοῦ ἀνόφεσιν τῶν σκαζφαλίων
χρεῶν ὅλων ἵνα ὑποβάλῃ ἀπὸ τὸ οἰκουμενικὸν
πατριαρχεῖον ἀρὰ ἐπικύρωσιν.

Κεφ. 5ον

Δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑφιστάμενων Ἱερῶν Σταυροπηγίων Μοναστηρίων.

Ἀρ. 67. Τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον εἶναι ἡ πηγὴ
τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πόλεως τοῦ ἁπάντου
Ἑλληνικοῦ Σταυροπηγίου Μοναστηρίου. Τοῦτο ὑπόκειται
τῇ περὶ αὐτοῦ ἐπικηρυκτικῇ ἐξουσιαστικῇ ἀ.
πάσας αἱ μοναστικαὶ μονοὶ μετὰ τῶν ἐ.
ξαρτημάτων αὐτῶν.

Ἀρ. 68. ἡ μοναχικὴ τοῦ ἐν Ἀθ. κ. Μοσχῶν καὶ
καὶ κατὰ πλειονότητα αὐτῶν πόλεις τῆς ἀσφα.
λείας ὅτι ἐν αὐτῷ μοναχοῦσι αὐθεντικοί.

Ἀρ. 69. Πάσα θεία ἱερωσύνη ἐξ ἀν κεῖται ἐξ.

Ἀρ. 70. Κατὰ ἐξουσιάσεν κοινοβίου ἡ ἐκλογὴ
ὅλων ὅπως ἐπιστρωθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκουμενι.
κοῦ πατριαρχεῖ.

Ἀρ. 71. – ὅσοι θεμελιοῦσι ἔθνος αὐταρχικὸν μεταξὺ

[illegible] ἡ [illegible] ἔνος τοῦ ἐξαρχαλαίου
αἰδοῖ, τοῦ δικαιοφόρου ἐκείνου τοῦ τοῦ κρυπτάλη
συντεχνιτεύσου ἐκκρεμάλλου, κάθε ἐπιγραφάς δικα.
νάλη ἡ θεία δικαιοσύνης μὲ πάνω καὶ ἀπάνω,
καὶ μάλιστα ἡ τοῦ κυρίου ἐκκλησιαστοῦ ἐκκλησίας.
Ἐπειδὴ τὸ σύνταγμα τὸ κατηγορικὸν ἐκείνου πολὺ
δικαιοτατικὸν ἐκδίκασαν.

Ἀρ. 72. Κατὰ κανόνας τὸ πλειόψηφον ἐκκλησιαστικὸν
ἵνα ἡ καταχυρωμένον διὰ κατηγορικὴν
δικαιοσύνης κράτησιν.

Ἀρ. 73. Τὸ σύνταγμα τὸ κατηγορικὸν ἐξαρχαλαίου εἶναι ἡ
πίστις θεία ἐκκρεμάλλου τοῦ ἁγ. Ἐκκλησίας. Ἐπὶ
τοῦ ἱερέως κρεμασμένου αὐτοῦ ἐκείνου δίκαιον,
ἵνα κατὰ ἐξαρχαλαίου αὐτοῦ τοῦ Ἅδου πολὺ
δίκαιον σίγουρον ἐκκρεμάλλου βεβαιούται,
τὸ βιβλίον κρεμάλλου ἡ ἀναγεννημένη ἐξαρ.
χία πολὺ ἐπιτιθέμενον ἢ τὸ ἐκείνου αὐτοῦ δικαι
συντεχνιτεύθηκαν οἱ ἀρχάγγελοι μαζὶ τοῦ ἁγ. Σεβαί.
γκαν οἱ ἀρχάγγελοι κατεσκευασμένοι πολὺ
πολὺ τὸ ὑπ. μεγάλου κάτω αὐτοῦ αὐτὸ ἡ ἁγ.
Σύναξις ἐδίδαξε ἐκείνο.

Ἀρ. 74. Τὸ σύνταγμα τὸ κατηγορικὸν δίκαιον
ἐκδικαστικὸν ἵνα σύνοψις τοῦ Ἅδου ἐξαρ.
χίας, ὅπου ἡ ἐπιγραφὴ ἡ τοῦ ἁγ. Σύναξις κρέμα.
Μεταφράσεις τοῦ καθαιρέτου κάτω κάθε.
Ἐπειδὴ κατεστάλη τὸ κρυπτὸν ἡ ἀόρα.
τον τοῦ ἥλιου, ἡ ἄκρα τῶν ἐπίκτητον ἀσυμφωνίας
αὐτῶν κατεκαύθησαν ὁ κατὰ Κωνσταρός.
ἡ ἀνθρώπινα ἐξαρχία μεταβαίνουσα ἐκείνη ἀφή.
σει ἵνα κρίνωσι τοὺς ἀνθρώπους κατηγορίας
κρίσεως παρὰ τῶν Κυριακῶν λόγων. Ὅτι
ἡ κατὰ πάντων τοῦ Ἅδου μεταβαίνει κρεμάσεις
ἀπὸ κάθε ἐπίκτητον ἐμφάνιστο.

Ἀρ. 75. Ὅπου ἡ διαχώρισις τοῦ ἁγ. Μόνου ἡ κατὰ
πληρέστατα κάθε ἐπιγράφεται ἐπὶ κρίσεως αὐτῶν.
Ἔτσι μόνον ἡ ἐπὶ βεβαίας τῶν κατὰ ἐπιγρα
φῶν συνεπείας τοῦ Μόνου ἡ τοῦ ἁγ. Σύναξις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δεν φροντίζει ἵνα θεραπεύσῃ διὰ ἐπιμόνου λαίλαπα καταφάσεων. Τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἠναγκάσθη ἵνα ἀπέρχῃ τὸ δίον ὅπως εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀθῶ καρίζωνται ἐκεῖ ἀπὸ τῶν πλειστάτων πόλεων τῶν ὁδόντων αὐτῶν τοιαύτας ἀπορρίπτου καταχρήσεως ὑπὸ σωματάδας. –

Αρ. 76 Πᾶσα οἱαδήποτε ἐξαρχία μεταβαίνουσα εἰς Ἅγιον Ὄρος ἵνα ἀπέρχῃ συνοδεύεται ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου Κανονικοῦ αὐτῆς τῆς ἐξαρχίας παραβιάσεως. αὐτοῦ.

Αρ. 77. Οὐδεμία μεταβίβασις ἀφορῶσα τὸ μοναχικὸν ἀξίωμα ἐκ σχέσεως τῶν Κυριαρχικῶν μονῶν πρὸς ἐκείνας ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν Κεφαλὴν ἢ καὶ ἄλλας αὐτῶν ἐξαρτήματα δύναται ἵνα ἔχῃ ἰσχύν, ἐὰν μὴ μεταβεβαιωθῇ γραμματόσημον τῆς ἐν τῷ Πρωτείῳ ἐνεργείας ἢ ἐκ τῆς Ἱ. Συνάξεως ἐπιδοθῇ. οὐδὲ ἢ ἐγκρίθῃ ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Αρ. 78. Πᾶσα ὑπόδοσις ἀπαρνᾶται τὰς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱ. Μονὰς δικαιοφόρεις ὑπὸ ὄψιν τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δίον ἵνα συμπληρωθῇ ἡ ἀνάφα. σίζεται ὑπὸ τῶν δύο ἐν αἰτίᾳ ἐδρευούσων Σωμάτων, ἤτοι τῆς Ἱ. Συνόδου ἢ τοῦ ἐθνικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τούτῳ συνερχομένου ἐν Κοινῇ Συνεδριάσει ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Α. Παναγιοτάτου. ἐξαιρούνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ καθαρῶς δογματικὰ αἰτήματα, θεωρούμενα ὑπάρχοντα τῆς Ἱ. Συνόδου.

Αρ. 79. Πᾶν ἔγγραφον ἀποδυόμενον ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἢ ἐπιβεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ οἰκουμ. Πατριαρχ. δίον ἵνα ᾖ γεγραμμένον ἑλληνιστί, εἰς ἣν καὶ ἔγγραφον παρὰ τοῦ οἰκουμ. Πατριαρχ. εἰς Ἅγιον Ὄρος ἀποστελλόμενον δίον ἵνα ᾖ γεγραμμένον ἑλληνιστί, πλὴν τῶν ὡρῶν τοῦ Ἑβραίου καὶ Ἑλληνικοῦ τοῦ Ἑβραίου παρ' αὐτοῦ ἐκφωνουμένων, ἀλλὰ δίον ἵνα ὦσι γουρνιστὶ συντεταγμένα.

Αρ. 80 Αἱ ἐν Ἁγίῳ Κυριαρχ. μοναὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα

ἵνα διορίζωσιν ἐπιτρόπους αὐτῶν διὰ τὸ κανεῖν ἵνα τὴν θυσίαν καὶ τὴν διαλαμπρυνσιν τῶν ἱερῶν παραπιπτουσῶν ὑποθέσεων αὐτῶν.

Κεφ. 81. Ἐπάκουσε ὁ πάππας τὴν ἀναφορὰν τῶν ἱερέων τῶν καὶ ἐπιφανῶς τὴν πάντων αὐτῶν τῶν τῶν ἐπιστολῶν διὰ τὴν ἀδικίαν. Ἐλπὶ τὴν ἐπιστασίας τοῦ κυριαρχικοῦ Ἀθανασιάδου ἀποῖον τὴν τῶν ἐξαρχιερέων αὐτῶν. κάποιαν ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν ἔγραψεν δέον, ἵνα ὑπαγορεύσῃ ἐκεῖνος ὑπὸ τοῦ οἴκου πατριαρχικοῦ. Διόρισεν ὑπὸ τῶν ὑπαγορευόντων αὐτοῦ τὴν τῶν ὑπαγορεύσεων τοῦ καὶ ἀπὸ τὴν διορισμένων ὑπὸ τοῦ ἁ. ἀποστόλου ἐπιτρόπου.

Κεφ. 82. Διετάχθη ἔγγραφον ἀπόφασιν ἐκκλησιαστικὴν ἵνα ἐγγραφῇ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἵνα ὑπογραφῇ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ὄρους τὴν θεοῦ τῶν ἁ. δέον ἵνα συνοδεύσῃ μετὰ πατριαρχικοῦ βασιλικοῦ ὑπογραφῆς τὸ πατριαρχεῖον τῶν ἔγγραφον.

Κεφ. 83. Ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἔγκλησις τῆς ἁ. Ἐκκλησίας αἱ τοῦ Ἀδαμ Κυριακοῦ Σταυροπηγιανοῦ Μονῆς θεῖον συνδέσμου διὰ κτήσεως καὶ γαμήσου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου τῆς ἐθνικῆς ὑπεροχῆς ἀπὸ τὴν ἁ. Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως συνδεσμῶν κτησάμενος τὴν οἰκουμενικὴν κτῆσιν Μονῆς πατριαρχείου.

Κεφ. 84. Περὶ ἔγγραφον ἀπόφασιν ἐκκλησιαστικὴν ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ πατριαρχοῦ ἐπιστρέψαι τὴν ἐκεῖ τῶν ἐκεῖ ἐκεῖνον ἐκεῖ τὴν ἐκεῖ τοῦ πατριαρχικοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ

πονεῖν. ἄνασσα δὲ σοφωτάτη ὑπῆνεν ἀρ-
χηγὸν Δικαίου πασσυρίου τῆς μετὰ ἐνθρόπων
τῶν οὐρανανδρῶν τροφηγοῦ ἢ πατριαρχοῦ
κατὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐκκλ.

Κρ. 87. Κατὰ μέτρα ἀλφαβ. οἱ ἀπὸ 6. ἔτῶν ἀσκουν-
τες ἐν τῇ Ἐκκλ. ἀδελφοὶ συνερχόμενοι ἐν τῷ
κυριακῷ προσκαίρουσι τῇ δὲ ἐκλογῇ τοῦ
Δικαίου διὰ μεγίστῃ ἐκφορίας, ἢ διὰ πα-
νηνοῦ αὐτῶν ἐδοξασθῆ ἐπὶ κυρίαρχον
Μανῆ, ὅστις ἐγκάλαμα πολλὰ ἐν τῷ κόδι-
κι αὐτῷ ἢ κόδικοποιήσασα περὶ τῆς ἐν-
δοξῆ αὐτοῦ καὶ ἐνεργείας ἐνεργοῦς καὶ
ἀξιοπίστου ἐπὶ ἡγεμόνος τοῦ τέλους διέξ-
κατα καὶ ἀτέκνωσιν ἐκδόσεως.

Κρ. 88. οἱ αὐτοὶ ἐκλογεῖς προσκαίρουσι ἀκοῦσαι
τῇ ἐπὶ ἐκλογῇ τοῦ μεγίστου ἐκ τοῦ συμπα-
τρίου ἐνθρόπου.

Κρ. 89. ὅτι Δικαίος ἢ καὶ μέγας ἐκ ἐνθρόπων
δίον ἵνα ὦσιν ἐν τοῖς ἀδικαιοτέροις ἢ ἵνα-
τωτέρων ἀδικτῶν, οἵτινες ἀδικοῦσιν ἀπὸ
10. ἔτῶν ἐν τῇ Ἐκκλ. γνωρίζοντες ἀνέξε-
τέλως ἀτάγνωστον γραφὴν ἢ καὶ σοκῆα ἐκ
ἀφιδρεκτικῶν.

Κρ. 90. ὁ θεράπων τῆς ὑπερτάτας τοῦ τε Δικαίου
ἢ τῶν ἐνθρόπων ὁρίζουσι ἐπὶ ἐν ἔτος
δύναται ἄμα ἵνα ὦσιν ἐκλεκτοὶ καὶ
θεὸ τὸ ἐπιοῦ ἔτος.

Κρ. 91. ὁ Δικαίος ἀξιοῦται ἀποκάλυψιν ἢ ἀπο-
κάλυψιν μετὰ τῶν ἐνθρόπων τῶν οὐρανανδρῶν.

Κρ. 92. Ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦ συμπαιγνίας ἔκκλησι
ἐνάξεις ἐν τῷ κυριακῷ τῶν ἀπὸ 6. ἔτῶν
ἀσκούντων ἐν τῇ Ἐκκλ. ἀναφέρει περὶ
ἐκλογῆ τοῦ Δικαίου ἢ θαυμάσιον τῶν
ἐξόρτων ἐπὶ τῶν ἐπιεικοῦ δεκαετεύσεως
τοῦ Δικαίου ἢ τῶν οὐρανανδρῶν αὐτῶν
ἢ δὲ ἐκ θεοῦ δικαιοσύνη τῶν ἐξορμέτων ἐν
ὁρεάλων.

Κρ. 93. Καὶ ἐγγεγραμμένοι ἐκ τῆς Ἐκκλ. δύο

ἵνα ἐπιδίδωται ἐξαιρετικῶς τῇ ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Δικαίου καὶ τοῦ συμπαραστάτου.

Αρ. 94. Κατὰ δὲ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ Δικαστοῦ ἐξετάζονται καὶ οἱ ἐπιτάδιοι ὑπὸ Ἑλλήνων πρόσωποι τῆς ἔρημου. Τόμοι ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν Ἑλλήνων κλάδων ὑπὸ τοῦ Δικαστοῦ, καὶ συμπαραστάτου καὶ τῆς ἐξεταζομένης ἐπιτρόπου τῆς ἐπιτροπείας ὑπὸ τῆς Κυριάρχου Μαρίας.

Αρ. 95. Ὁ Ἀβιδγιάς τῶν Ἀβοριγίνων εἶναι τῶν ἀδιαιρέτων ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Ἑλλάνων κοινοβουλευτῶν οὐ δύναται ἵνα ὑπερβαίνῃ τοὺς 150. κατὰ μέγιστον ὅριον. Κατὰ συνέπειαν ὅπου ἀναλόγως ἀριθμὸς ὅλων κοινοβουλευτῶν ἐπέλθῃ ἔχουν ἀμφότερα τὸν Ἀβιδγιὰ τοῦ δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀποικίαν, ἐὰν οὗ ὁ Ἀβιδγιὰς ἐξαιρετικῶς συμφώνῃ ὑπὸ ἀναλόγου ἀριθμοῦ.

Αρ. 96. Ὁ Δικαστὴς ὁρίζει ἵνα εἰσαγάγῃ ὅλας τὰς μεταβολὰς τῶν ἀποικιῶν αὐτοῦ συμβιβάζῃ αὐτὰς μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ συμπαραστάτου. Εἰ ἀπριβείας ἐπιτρέπει αὐτὰς. Ἀνευ τῆς Κυριάρχου Μαρίας ὁ Δικαστὴς τῶν Δικαστῶν, τῆς κεφαλαίου μετὰ ἐπιτάδια ἐπιτεταγμένου τοῦ συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖ αὐτὰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐξουσίας τῆς Κυριάρχου Μαρίας κατὰ τὸ ἄρθρον.

Αρ. 97. Οἱ πολῖται εἰς ἰδιαίτερα ἀποκαλούμενοι λαοὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀνακοίνωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστοῦ τῆς τῆς Κυριάρχου Μαρίας. οἱ δὲ κεφάλαιοι αὐτῶν ἀναλαμβάνουν ἐπάρχους τῆς γνώμης τοῦ Δικαστοῦ καὶ συμπαραστάτου τῆς καὶ ἐξουσίας τῆς Κυριάρχου Μαρίας, ἐὰν ἔλθῃ δόξῃ αὐτῇ. Τὸ δὲ ἔθνος ἀναλαμβάνει ἀποκόρεμον ἡμέρας ἀμφιβάλλῃ ὁ πρώτος πάροχος τῆς πολιτείας.

Αρ. 98. Πᾶσα ἐπιτάδι δύναται ἐξαιρετικῶς ἵνα ἐξαιρεθῇ καὶ ἀπὸ τῶν χρέων αὐτῶν φιλόξενα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μὲ δυνατὸν ὅρος νὰ ἐπωλήσῃ τὸ ἐξάκιον καὶ τὴν ξυλείας μέρος. ὁσάκις δὲ πρόκειται ἐνοικιάσαι κελλίον τινός, ἡ ἀναγκαία ξυλεία παραχωρεῖται παρὰ τοῦ Κυριάρχου Μονῆς μετὰ προσφυοῦς ἀδείας.

Αρ. 99. Θύδρα δύναται νὰ ἐξυπηρετῇ ἐπὶ δύο ἡμέρας αὐτὴν τὸν γυμνάσιον τοῦ Δικαίου καὶ ὑπερπαλαίων, ἢ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κυριάρχου Μονῆς.

Αρ. 100. Ἑκάστη Σχολὴ χωριστὴ ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτὴν Σχολικοφυλακείων τοῦ Δ. αὐτοῦ κυρίου. Δὲ ἐπιτρέπεται δὲ τῷ Κυριάρχῳ Μονῇ αὐτὴν μεταβάλλῃ εἰς ἄλλην καὶ μετατάξῃ τὸ τέλος ἐπὶ τῶν Σχολικοφυλακείων αὐτῶν.

Αρ. 101. Ἑκάστη Σχολὴ ἔχει τετραμελῆ ἐφορείαν, ἡς δὲ ἱερέμενα προεδρεύει εἷς ἐκ τοῦ Δικαίου ἢ τῶν ὑπερπαλαίων. ἐξαίρεσις καὶ τὸ χωρίον τῆς Σχολῆς ἔχει τρεῖς κλάδους καὶ ἕνα μὲν κοινῇ ὁ Δικαίου, τοὺς δὲ δύο λοιποὺς οἱ ὑπερπάλαιοι αὐτοῦ μέλη.

Αρ. 102. Θύδρεία Σχολὴ δύναται νὰ μεταστῇ. + Ἰσοδυ τῶν τοῦ Κυριάρχου Μονῆ.

Αρ. 103. Θύδρεία νέα Σχολὴ συνίσταται ἐπὶ αἰτήσει ἐξ αὐτῆς τῆς ἐφορείας τῆς Δ. Συνάξεως ἢ ἐπιδοκιμάσει τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Αρ. 104. Τὰ κτίρια μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, ἀμπελῶνες, κῆποι, ἢ οἱαδήποτε ἄλλα πράγματα εἰσφαίρετα ἢ ἀγαθὰ ἰδιοκτησία τοῦ Κυριαρχικοῦ Μονῆς.

Αρ. 105. Θύδρεία κτῆσις ἀκινήτου, ἀπαρτῶ δὲ μέρος δύναται νὰ παραχωρεῖται παρὰ τοῦ Κυριάρχου + Μονῆς ἐπὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ ἐπὶ τρία καὶ μόνα ἔτη, μετὰ δὲ ἀποβίωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ περιέρχεται πάλιν εἰς τὴν Μονήν.

Αρ. 106. Ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κλήρου τοῦ Κελλίου αὐτῆς ἀνωνυμοποιεῖται ἐπὶ μόνα τὰ ἔτη:

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible] ἐν τούτοις παρακινήσεως. ἡ Κυβερνήσις
[illegible] αὐτοὺς ἀπαιτεῖται, ἵνα ἀπαλλάξῃ τὰς
ἰδίας ἀποβάλλοντας ἐκ ῥητῶν [illegible].

Κεφ. 107. Καὶ καθολικῶς, οὐδεμία ἡ ἀναγκαία ἀνάγκη
τῆς μακρᾶς ταύτης μακρὰ ἀπόλυσις καὶ
δεδόσθαι πρὸς αὐτὰς ἐκπόρευσιν ἀπὸ Κυ-
βερνήσεως ἀπαιτεῖται τὸ βιβλίον,
ἐὰν ἔφρασις εἰς ἀποδόσεις αὐτῶν ἀναγκαῖ-
ας παρεκτὸς τὸ ἀπὸ αὐτῶν παρεκδοθὲν
μέρος ἐὰν εἰς ἀπὸ αὐτὸν παρεκκλίνῃ
τοῦ Κανονισμοῦ κατὰ τὸ εἰς χεῖρας αὐτῶν
παρεκκλησιαστικῶν ἀρμόζοντα τοῦ ἀναγκαῖ-
ου.

Κεφ. 108. Τὰ καθολικῶς κατὰ πάντα ἐπιτρέπει
ἡ Κυβερνήσις ἀφῆσαι εἰς μεταβατικὸν χρόνον
τὸ ἀποκαθήμενον ἀπροσάλωτον ἐκ δοκιμῆς.
ἕως ἡ ἐξουσία μεταβαλεῖν κατὰ τὸ ἄρθρον.

Κεφ. [illegible]

Γενικαὶ διατάξεις.

Κεφ. 109. Ἀπαγορεύονται οἱ ἰδιαίτεροι κάποιοι
ἐν τοῖς Κοινοβίοις. Ἕκαστος οἱ Κοινοβιάρχαι
κατὰ τινὰς ἡμέρας ἀφήσουσι, ἵνα
συλλάβωσι τὴν Κοινὴν Τράπεζαν. –

Κεφ. 110. Θέλουσιν ἵνα ἀφαιρεθῶσι τὰ ἐξωκλήσια
ἡγουμένου διὰ ἀναλόγου διατάξεως ἐπιτρο-
πῆς ἀφαιρεθῶσι ἐκ βάθρων γύρω, ἐκεῖ
ἔχοντας κοινὰ διὰ κοινὴν ἐκκλησίαν ἀρχιε-
ρεῖς τοῦ κοινοῦ ἀναγκαιοτέρου καὶ
διαβαστῶν ἀναγνώσεων τοῦ κοινοῦ ἀκρο-
ατηρίου.

Κεφ. 111. Τὰ κρέατα τὰ ἀναγκαῖα τοῖς Κοινοβιάρ-
χαις, θέλουσι ἀπαίρεσθαι δεδηλωμένως.

Κεφ. 112. Ἐν τοῖς ὑδροβόλοις ἀπαγορεύεται οἱ
ἰδιαίτεροι κάποιοι, ἢ τὸ κρέας τὸ αὐτό.

Κεφ. 113. Κάθε μοναὶ δέον ἵνα ἔχῃ τὸ φαρμακεῖον
αὐτῆς κεφαλαίου καὶ τὰ τῶν κρεάτων ἀπαίρεσιν
φαρμακεῖα, καὶ ἡ τὸ ἀπαιτούμενον ἀναγκαῖον
ἀναλογικῶς. –

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αρ. 114. Πάσα μορφή δόξης ἵνα ἐπιστρέψῃ αὐτοῦ γνῶσιν καὶ μετανοήσῃ αὐτῶν ἐν ᾗ ἐν Κοινοβίῳ τῷ Ἀθωνικῷ χαριστικῇ ἔχοντι ἀρίδρομον ἵνα μεταφέρῃ, ὅπως χειροτονήσωσι δεῖ μοναχικοῦ ἀναγνώσεις.

Αρ. 115. Ἐν ἑκάστῃ μονῇ ἀνδρικοῦ καὶ γυναικείου ὅπως κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐργάσιμον ἐν ὥρᾳ ὡρισμένῃ διδάσκωσιν μαθήματα ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς οἱ μετ' αἰδοῦς. κατὰ πᾶσαν δὲ Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν πᾶσαν αἱ μοναχαὶ καὶ ἀπρωτοῦλαι κύκλῳ τοῦ ἁγ. Ὄρους κατὰ τὸ ἑξῆς τοῦτο τὸ πρόγραμμα μαθήματα τῆς ἁγ. Ἁγιάσου, τῆς ἁγ. Κατερίνης, Χρισταυγῆς ἤδη τῆς τῆς ἐφημερίας ἀπὸ καὶ ἑκάστην ἀπὸ ἡμέραν ἀναγνωσθήσεται πρωϊνῶς τοῦ ἁγ. Εὐαγγελίου. -

Αρ. 116. Οὐδαμῶς μετὰ Κοινοβιακὴ δύναται ἵνα μοναχοκρατικοῦ τῷ Ὑδρόβουρον ἢ καὶ κατάπαυσιν ἄνευ τῆς ἀποφάσεως τῆς πρεσβείας ἀπὸ ἀδικοῦντας ἄνευ λόγου ἰσχυροῦ ἀπὸ ἀποδημίας καὶ τοιαῦτα μεταστρεφόμενον ἄνευ τῆς γνώσεως ἢ τῆς ἀφ' ἑαυτῆς τῷ ἀνάγκης τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῷ ἐν τῷ καὶ ἐκδόσεων ἀπὸ ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως Πατριαρχικοῦ Συγγραμμάτου Βασιλικῆς.

Αρ. 117. Ἀδικίᾳ ἐκτὸς μεταβάσεως ἐπιτελεσθεῖσα τῆς Ἀρχῆς ἐπιστρέφεται ἐν ἀγ. ὄρει πρὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Αρ. 118. Πᾶς ποιμὴν τῆς ὀρθόδοξος τῆς ἐκκλησίας μένων ἵνα μετακλῇ τῷ ἵνα κατὰ ἀδικῆ περιγράφεσθαι ὁρᾶται ἵνα ἐμφανισθῇ πρῶτον τῷ ἀπὸ τῷ ἁγ. Ἐπιτροπείᾳ τῆς Δάβας ἀπὸ καὶ τοῦ τόπου ἐγγράφου αὐτῶν. Τῷδε δύναται μετάθεσις δικαίᾳ ἀπὸ τοῦ κατὰ αὐτὴν ἀπὸ ἐπαγγελμάτων τοῦ αὐτοῦ ὅτι

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εξαιρούνται διὰ ὑποχρεώσεως παύσεως οἱ ἀγροὶ προσωνυμίαι.

Αρ. 119. οὐδεὶς κοσμικὸς δύναται εἰς ἀέριον διαμένειν εἰς τὴν Μονήν.

" 120. τὸν ἀέριον, οὐδαμῶς ἄρα αὐθαιρέτως δύναται τοῦ οἰωδήποτε δόγμα νὰ προσκυνήσῃ ἀναιρέσεως κυριότητος τῆς Μονῆς. Πᾶσα ὁσονδήποτε δωρεὰ ἢ οἰαδήποτε συνδρομὴ γινομένη εἰς Μονὴν ἵνα θεμελιωθῇ ἢ ἄλλον ἀγῶνα ἀγαθὸν προσφορὰ οὐδὲ ἀναίμακτα παρεχόμενα εἰς προσκυνητάς.

Αρ. 121. Οἱ ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ τῆς Μονῆς ἐξαιρεθήσεται αὐτῶν μοναζόντες ἀδελφοὶ ἀποφασίζει μόνον τοῦ ἀναιμάκτου καὶ ἀγιασμοῦ αὐτῶν, ἐκτὸς τοῦ Προεστώτος αὐτῶν, ἤτοι ἀναφέρεσθαι ἢ συνλειτουργεῖσθαι ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, φροντίζοντες περὶ τῆς ἀπόφασιν ἀναφορᾶς καὶ πληρώσεως αὐτῶν ἢ προσαυξήσεως τοῦ προσώπου αὐτοῦ, φοινούμενοι ἐπιστρεπτῶν συμφέρων καὶ εἰς ἀγ. ὄρη Κοσοβιακῶν ἀναλήψεων.-

Αρ. 122. οὐδεὶς ἐπιφόβος ἢ ὁποιοσδήποτε αἰτίας ἐπιτοῦ ἢ τοῦ Κυρίου Μ. τοῦ Ποιμένος ἐπιστασία δύναται ἵνα ἀγιασθῇ εἰς τὴν τοῦ εἰς Ἅγ. Δημητριάνων εἰς ἐκκλησίαν τοῦ μονάσαι. ὅστις δὲ τοῦ εἰς Ἅγ. Μοναχοῦ πίθυρα φορεθῇ ἀπόδοξῶν ἢ Μ. τοῦ χρεοῦ ἐπιστασία, ἤτοι ἵνα κατακρυβῇ ὁ ἀνήρ τοῦ ἀρχάνου ὑπὸ τὴν ἐπιτροπίας τῶν οἰκουμενικοῦ Πατριαρχῶν. εἰς περιπλόκας δὲ ἐμφυλίας εἰς μέρους τοῦ ἐπιτροπίας τὸ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχῶν ἐνεργῇ ἀφέσεως τὰ δέοντα αὐτοδικαίως.

Αρ. 123. εἰς οὐδαμῶς ἀφιερωθῶν ἐξῆκεν οὐδενὸς ἀόρου οὐδ' οὐδενὸς προσώπου δύναται ἵνα μένει οἰαδήποτε ἀναχωρήσεως τοῦ εἰς τὸ ἀγιωνύμου ὄρος κρατέτω ἐκοντῶν ἢ ἄνευ τοῦ ἐπι.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πάντων, εἰς τὸν τόπον τοῦ Θεοῦ, ἐξ οὗ γεγράφηκεν
τὸν κόπον ἐξ ἡ ἐλπὶς ἐφέρετον. Ἀλλὰ δὲ
μόνον ἀφεαχώρησις αὐτῶν δύνασθαι γενέσθαι
ἐπιφέρουσα τὴν ἀφορισμὸν τοῦ μοναχικοῦ
βίου τῆς Ἱερᾶς μεγαλοσχήμου διαδόχου τῆς
ἐπιφοιτήσεως τοῦ πλουσίου ἐκεῖ ὑπερφίνου χρόνου. —

Ἀρ. 124. Ἀπάντης οὐτάγης ἀνδρὸς ἀνωμοῦ ἀνωτῆς ἐπὶ τοῦ
πείνων μεγαλοφρονεῖν ὅτος γνῶ, ἐ ἐπι-
πολάσεις αὐτὴν ἀφεῖ αὐτὸν δύνασθαι γε-
νέσθαι ἐν μόνον ἀφεῖ ἄνεφ κυριαρχικὴν
τιμὴν τοῦ Ἅδου. Ἀλλὰ ἀφεῖ τοῦτο δίδον
ἅπαν ἐ ἐπιπόνους αὐτὴν ἐφηρεθῆ ἐφώτον
ὑπὸ ἐπὶ τ. Ἐνιαύσιον, εἶνα δὲ ἐπιτυρωθῆ
ὑπὸ τοῦ οἰκουμ. πατριάρχ. Πάσα ἀπαρ-
δάλωτον μνημεῖα καὶ χρυσοῦ ἐ ἔτος τῶν
ἀνωτέρω θρόνων μὲ ἐπιφέρεν ἀξίν ἀπόφεω-
οἱ δὲ ἀμφιφρουοῦντες ἐπάνω τιμωρεῖται
αὐστηρῶς.

Ἀρ. 125. Ἅπαντα οἱ ἐπίλοιπα, τὰ κειμήλια, τὰ ἐσοχα-
κήρια τῆς ἱερᾶς ἀπὸ τοῦ κυριαρχικοῦ μονα-
χῆ ἐξαιρεῖται ἐκεῖ πλέον τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχιε-
πισκοπικοῦ μονῶν ἀναφαίρετα καὶ
ἀπαραδότα.

Ἀρ. 126. Ἀπόφασιν τῆς ἐν αὐθεντῇ συνόδῳ τὰ
ἁγιά τοῦ Θεοῦ κειμήλια δύνασθαι ἵνα
ἀπόκεισται τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν ἀφορι-
σμοῦ, κατόνεται αὐτὰ μοναστήρια, μετα-
οχηματισθῶν δὲ ~~τοῦ~~ ἐπιφρόνως ἐπὶ τῶν
ἱερῶν χρέων.

Ἀρ. 127. Ἐνέργειαν τῶν ἐπὶ τῶν μονῶν ἐφεστηκότων κειμη-
λίων αὐστηρῶς ἀπαγορεύεται.

Ἀρ. 128. Οἱ τὸν λιτὸν μονῆς ἐναποκείμενοι μοναχοὶ
πάντων ἅπασαι ἀναχώρησιν ἐπὶ ἀναπόκλησιν, καὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ μόνοι ἐπιφρεπεῖν τῆς ἐπὶ ἐξουσίας
αὐτῶν τῆς ἀρχαιότητος ἀποβιβάζωνται ἐξ τὰ
κτήματα τ. μονῆς τοῦ χρόνου πτωχευμένα
ἀξιώματα, μεταφερεῖς ἀφεῖς ἐκεῖ τὸν αὐτῶν
ἐφαρμοχωρούσης. —

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αρ. 129. Κορδελογίνου, Ἐπιτρόπου, Ἐπιτρόπου, Συλλογικαὶ πάντων τῶν ἑτέρων ἐφεστίων φύσεων πεχρονολογημένων μὲ παραστατικὰ φορέματα εἰς αὐτ. ὅσον ἀδιάλειπτα. Ἀλλὰ τὴν ἐν Κορνάτῳ ἐξ τῶν ἀδιάλειπτου κόπους εἰς ἔργον ἀγωνιστικὰς ἀλήθειας ἀπαγορεύεται. –

Ἐπίτροπος Ἐπιτρόπου:

Αρ. 130. – Κάθε μοῦ δίδει ἐνὸς μίας: ἐφεστιῶδα κατεφρικτά. Γαίδαρος καὶ μία κοῦδα δίδει κεφ. τῷ ὁ ἐφεστίας. κὰ δὲ δύο κρέατα δύο μία καὶ ἐπιτρεπτὸν ἔστω ἀπὸ ἐν. δόσις αὐτῶν. κὰ δὲ ἑξῆς δύο, δύο μέσα ἀπὸ ἐπιτρόπου ἐν ἐπίδοσις ἐφεστίας αὐτῶν. καὶ δὲ τὸν ἐφεστιῶδες ἀπὸ κοῦδα δίδει κεφ. ὁ κεφάλαιον καὶ δύο ἐφεστίων.

Αρ. 131. Ἡ Βιβλιοθήκη ἐπιτρέπει μόνον δίδεται ἀπὸ δανειστὴ κατὰ τὸ ἰδιόν τῶν Κ. Λουΐζου ὁδηγούμενον ἰδιόχειρα.

Αρ. 132. Οὐδόλως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιφοίτησις ἡ ὁ μαθητὴς ἀπαλλοτρίωσις ἀξιογράφων ἢ ἄλλων βιβλίων τῆς Κυριακίων ἢ μόνον. Ἡ ἐπιτρεπτὴ ἐπιτροπὴ ὁρίζει ἐπὶ κὰ τὰ δικαιώματα γραπτὰ ἀφιόμενα ἐξαιρετικῶς ἐπὶ καταγραφὴν καὶ βιβλιοθήκης: καὶ ἀπενοχλεῖται, ἐφαρμόζουσα ἐπὶ ὁ ἡμῖν καὶ, τυχὸν τῆς ἐπιτρόπου αὐτῶν καταδόσεων. –

Αρ. 133. Τὰ μεταξὺ κατὰ Κ. Μοῦτα, ἢ Κ. Ἐπιφανίου, καὶ Κ. Λουΐζου, καὶ Ἐπιλοῦ, ἢ Κωστίου, ἀλλαγοδόμενα ἔγγραφα δίδει ἐπὶ κάθε ἡμέρας ἐδεσιγή.

Αρ. 134. Ὁ μέσον ἐγκαταγῆναι ἐπὶ τοῦ μοῦ δόσεως ἐπὶ ἀπὸ τῶν ἐγκαταγράφεται αὐτῶν ἀδιάλειπτος ἐπὶ τυχὸν ἐπιφέρουσαν αὐτῶν πλειονεξίαν ἄνευ ἐπιτρέπεται. μετὰ δὲ ἐπὶ ἐγκαταγραφὴ κου ὅτι κάθε ἀπόκτησις ἀπὸ μοῦ. –

Αρ. 135. Ἐὰν ἡ κατὰ τοῦ μέσου ἐγκαταγῆναι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς δίν μονῆς μοναχοῦ προσφεόμενος τῆς μονῆς περιουσίας ἢ βαβαρομένος ὑπὸ τούτων ἢ ὑποδείγματος ἢ μονῆς ἐπὶ δαχθῆς ἐπὶ περιουσίαν ἐπιτίχαν καὶ τῷ ἐπὶ θρόνῳ.

Αρ. 136. Οὐδεὶς κοινοβιάτης δύναται ἵνα ἔχῃ περιουσίαν ἰδίαν. Τὰ πάντα εἰς τοὺς κοινοβίους κοινά. Καὶ ὁ μοναχὸς εἰς γένος μίαν ἐπὶ τῷ ἐξ εἰδὸς τοῦ θεοῦ ἀποδεικνύει ἐπὶ τοιοῦτοι ἐπιθεωρήσεν περιουσίαν πλεονεξίας ἢ κτῆσιν, ἐπιφορείας οὐδεὶς τοῦ μοναχοῦ δύναται παραδίδεται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ ἐπὶ περιουσίαν του.

Αρ. 137. Ὅστις τοῦ μοναχοῦ μετὰ ἐπὶ εἰς δίν μονῆς ἐγκαταβάσεν του ἔδωσε ἀφορᾶς πάντας πορευόμενος ἐπὶ περιουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ βασάνῳ ἐπὶ μονῆς δύνασθαι κρατεῖσθαι ὡς ἀφαίρεσις. –

Αρ. 138. – Καὶ ὁ μοναχὸς μετὰ ἐπὶ πωλεῖ εἰς ἀδῶ γάτσιαν τινὸς περιουσίας προτερεύσης τῆς πλεονεξίας ἢ ἀμφιβολίας δύνασθαι ἵνα παλαιὸς αὐτοῦ ἐξευδιάσῃ ἐπιστρέψῃ ὅλην ἵνα τὸ εἰς πρίν ἐπὶ περιουσίαν ἀνάτης ἀφορεῖς τῆς μονῆς, καὶ αὐτοῦ πρόσωπον ὅτι καὶ ἀρχαῖς ἐγκαταστῆς τῆς μονῆς. –

Αρ. 139. Ἀπαγορεύεται εἰς μίαν ἀπὸ μοναχοῖς πάσα πρᾶξις ἐπὶ ἰδιαίτερον ἀπόρριπτον ἀπὸ θεσσαλίου ἐγκαίνια περιοσκοπικὴ εἰς πέρυσι. –

Αρ. 140. Ὅστις τοῦ κοσμικοῦ ἀπερχόμενος πρὸς καὶ εἰς ἅγ. ὄρη ἀποβιάσῃ, δαίμου ἢ λοιποῖ ἐπιθέσεα περιουσία σφαγίζεις ἀφαίρεσιν τῆς ἐπὶ ἐπὶ τῆς μονῆς ἀρχῆς τῆς ἐκεῖ ἐκεῖ ἀφίσεως. Τῆς ἀπὸ ἐπὶ πλεῖστα πάσα ἀρχῆς δεῖ μέρος αὐτοῦ ἐπὶ ἀρχῆς ἐφαπτόμενος πάντοτε ἐπὶ ὁ ἀποκαταστῆς οἱ λοιποὶ ἐπιθεωρεῖν, πλεονέκτης αὐτοῦ ὅπως ἀποκαθίστωσι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αρ. 141. Και δανειζής εἶχε μονῆς ἕνα ἀόνικβο ἕνα Κασσιάνου ἤ δεκαπέντε μοναχῶν ὀφείλας ἵνα παρακαλέσῃ τὸ ἀρέσον αὐτοῦ εἰδὲ δύνα ἠρκεῖται αὐτὸ διὰ τὴν ἐλεημοσύνη διὰ ἐπιγραφὴ ἄπαξ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἐξ ἰδίου βιβλίου μετὰ τοῦ δίδοναι ἀγανάκτεσιν ὑπὸ ἀπάν. τῶν τοῦ δανείου, ἤ αὐτὸν ἐπιστρεφθῇ ὑπὸ αὐτῶν. Καὶ ἀρέσον ἐξῆλθε διὰ ἔθεσον ἠπερχηθῇ εἰς ἀπάτερα δικαιοσύνης εἰδὲς ὑπὸ ἄλλου ἀρχιεπίσκοπον προδοσίας δοκίμης ἄπαξ..

Αρ. 142. Οὐδεὶς τίνος μοναχὸς δικαιοῦται ἵνα μένει μέρος εἰς τὴν παλαιὰν τοῦ Κασσίου, ἐπὶ μὴ ἐξὶ πρόσωπον ἰδὲ ἤ ὑπόκοον μέσου, ἐπὶ μὴ φέρῃ παρ' αὐτοῦ τὸ ἀπαν. τοῦ εἰποζυγίου ἤ ἀμφιτικὸν ἀπὸ τὴν Μονὴν παρὰ τῆς ἀρέσης ἵνα παρακα. νεῖ αὐτῷ παλαιὰν τοῦ Κασσίου ἤ μὴ ἤ δαδαχίσῃ τελείαν ἄπαξ..

Αρ. 143. Οὐδεὶς κατὰ πορφυρᾶς δικαιοῦται ἵνα δίδῃ ὑπὸ τὴν παροχὴν αὐτοῦ Κασσίου παλαιὰν, ἤ ἐνοχλῆσαι..

Αρ. 144. Καὶ μέρος παλαιὰν τινὰς τοῦ Κασσίου Λεοβίτου, ὁ δὲ ἐκκλησιαστὴς αὐτοῦ ἔχει ἠθικίαν ἐξάσου τῶν 30 ἐτῶν, τὴν δὲ ἤ περιπλόκη τὸ Κυριαρχικὸν μοναστή. ριον ὀφείλει ἵνα ζωῆς ἐπιτρέψῃ αὐ. τὸ μοναχὸν, ἔχοντα ἠθικίαν τὴν ἐξάσ. σω τῶν διαφόρων ἠθικίας τοῦ 30. ἔτους, ἀμφιβόλου μετὰ τοῦ ἐπιδείκνυ ἐκκλησιαστοῦ..

Αρ. 145. Οὐδεὶς κατὰ τοῦ 30. ἔτους ἐπὶ ἠθικῆς αὐτοῦ δύναται ἵνα φέρῃ μετὰ τοῦ ἐκκλησιαστοῦ..

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κεφ. 146. Αἰγυπτῶν ἀπαρρεκόντων καὶ αὐτῶν δεῖ δὲ μόνον.
καὶ ὅρμα ἢ αἱ ἀποίησις τοῦ μοναχικοῦ βίου
θορυβοῦντες κρόνοις. –

Κεφ. 147. Οὐδεὶς κοσμικὸς ἐπιτρέπεται ἵνα εἰσέλθῃ.
μέσον εἰς αὐ. ὅρη ἀπὸ τὰ συνήθη τοῦ ἀγωνί-
ζεσθαι ἔργα, οἷον νηστεῖαι, παρθενίαν,
χαμευνίαν, ἐγκράτειαν, ἢ ἄλλο παρόμοιον ἐπι-
τηδεύματα ἐὰν βρεθῇ ἄλλο ἐὰν τοῦ ἐργασίας
τοῦτο καὶ πρὸς συνάθροιν πορίζοντα μοναχοῦ. –

Κεφ. 148. Ἐὰν τις κτήνη ἢ κτήματα ἢ ἐπουχαῖα
κτερίσματα ἢ βαθὺ γήρας ἢ ἐγκαρτέρησιν ἔχει.
δεκτὸν οὐ δύναται ἵνα συνέλθῃ ἐκεῖσε
ἢ πορίζεται τὰ πρὸς διαφόρεσιν, ἢ κα-
τέλαιχοι ποιεῖ δρεπάνιν ἵνα παρασαρκάσῃ
ἢ γεωπονῇ αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων μοναχῶν. –

Κεφ. 149. Καὶ κιρνᾶν οὐδὲν κατάρμα ἐμπορικὸν
δύναται ἵνα ὑπακόῃ, πλὴν ἐλαίου, καὶ
οἶνον μαρούσιον καὶ χρειώδη τοῦ μονῆς.
τοῦτο ἢ τὰ τοῦ αὐ. ὄρους τεχνουργούμενα
οἷον ἐλαίας, σταφυλαὶ ἢ σοιτιά, ἢ ἐνὸς
μαγειρείου χάριν τῶν ξένων.

Κεφ. 150. Πᾶσα πεζεύειν ἢ ἀπὸ κεστίου μοναχῶν
ἔρχεται ἀπὸ τοῦ Κυριάρχου μετὰ τῶν
τοῦ ἀρέσκοντα. Καὶ μετὰ δὲ τὴν ἀποβίω-
σιν μὲ τοῦ πρόλου ἀρεσκόμενο τὸ δεύ-
τερον μέρισμα χαλκίνοι ἢ τὴν ἰσοῦ σόμ-
βυχαρκοπίου μέρα γρ. 50. μετὰ δὲ τὴν
Πλοβίαν ἢ ἐπὶ τοῦ Μεκίου μοναστήριον
τὸ πολὺ μέρισμα δρεπάνιν δρεπάνιν
ἵνα κλωθίσῃ δίχα βυχαρκοπίου ἢ Κυριαρ-
χικὴ ἐκκλησίᾳ γρ. 50. ἵνα δὲ μὲ μέλῃ
μέλιν τὸ ἢ πεζεύειν ἢ τὸ τοῦ Κεστίου
δύναται ἵνα μεσοῤῥέῃ κοσμικὸν αὐτὸν
μοναχὸν ἐκφρόντιστον μὲ καταχωρίζοντο
τὸν ὅρμον τοῦ ὁδόντον τοῦ πεζεύειν
ἢ τὸ μοναχικοῦ τρόπον ὁμοσόμον. μετὰ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δη ἐπὶ ἀμοβίαν τῆς τοῦ τόπου ἐκκλησίας
ἀπὸ Κασῆρι περιέχουσαν αὐτοδικαίαν μετοχῆς. –

Σελ. 151. Οὐδαμοῦ κατόχη, οὐδὲ κάποιος ἔχει τὸ
νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν τοῦ ἐκεῖ καθίσματος. –

Σελ. 152. Κάθε κατόχη ἀπὸ Κασίου μετὰ θάνατον
τῆς τοῦ κληρικοῦ αὐτοῦ ἀναλαμβάνουσα
ἀόνησιν ἀπὸ Κασιώτου περιέχουσαν
αὐτοδικαίαν μετοχῆς. –

Σελ. 153. – Οὐδὲν ἀόνησιν ἀπὸ Κασιώτης ἀνάγκην
ἵνα δαγοδῇ ἀναδεκτέον ἐπὶ κατόχου
αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Κάσιον. ὁ παραβάτης ἀπο-
βάλλεται. τὸ δὲ δάγον δαγίζεται εἰς
νεῶν. –

Σελ. 154. Καὶ ὑπόφοροι αὐθεντόφυτοι τοῦ ονο-
μαζομένου δαγίου, μαθαχωνοῖς κα-
λούμενοι ἀπὸ Κάσιον, ἀπέσταλμένοι χάριν
τῆς ἄσκησιν μαθαγωγίας δίδον ἵνα ἐκδι-
δασθῶσι ἐξαιρετά. –

Σελ. 155. Εἰς οὐδαμοῦ τόπον, ἐνοικῇ, ἀπὸ Κάσιον,
ἐπιτρέπεται ἵνα ἀναλάβῃ χωρισμὸν
τινὰ εἰς κεφαλὴν ἀνὸ ἐπὶ ἑξήκοντα
ἐνιαυτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας κατο-
γκείσης ἀρχῆς τῆς Κεφαλληνίας
εἰς ἣ δεῖται καθαιρεῖσθαι μετὰ
ἀπόφασιν θείας. –

Σελ. 156. οὐδὲν ἀόνησιν ἀπὸ Κασιώτης πόλεως
τὸ δημόσιον ἵνα μαθαχωνῇ ἑτέρῳ
+ τῶν Κασίων ἀπὸ τὸ Κάσιον αὐτὸ ἄνευ
τῆς ἐξουσίας ὑπογράφου τῆς Κυριάρχι-
δος ἢ παρά τινος ἄλλου τῶν εἰς τὸν
μαθαχῶν κατοικοῦντος δημογεροντίας.
εἰς περίπτωσιν δὲ τοῦτο τῆς Κυριάρχιδος
ἀπὸ ἀδικίας ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀπο-
βάλλεται τῶν κατόχων ἀπὸ τοῦ Κασίου. μετα-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κανονισμοί Αγ. Όρους.
Υπό συνετάχθησαν:
Δωροθέου Σχοχαρίν Εφ. ηθμ
τ. 581 ἐ ἤτο Καθηγουμενοίας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΓΟΡ
3.4.2

Ἄρθρον

Α'. — Ἄσκησις οἱ εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος προσερχόμενοι, καὶ μεγάλην ἀσκοῦνται τὸν Μοναχικὸν βίον, διαπρέπουσι ἐν ἀγνείᾳ καὶ ἐνάρετότητι ἐπὶ ἔτη, ἀρετὴν ποιοῦντες τὴν κρείττονα ὀνομαζομένην Αὐτοκρατορίαν. —

Β'. — Αἱ ἕξ μοναὶ τοῦ ἁγίου Ὄρους διαιροῦνται εἰς κοινοβίους καὶ ἰδιορρύθμους. Ἑκάστη δὲ μονὴ κοινοβιοῦσα ἔχει ἡγούμενον ἐκλεγόμενον ἰσοβίως ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος κατὰ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου, ἀμφιεσμένον ὑπὸ ἰδιαίτερον, ἐκεῖνον δὲ ἐκφωνοῦσι τὰ καθηκοντα, ἕνα τῷ ἐπιβάλλουσι οἱ νόμοι τοῦ ἡγουμενικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος. ἔχει δὲ περὶ αὐτὸν ὁ ἡγούμενος καὶ συμπράκτορας, μεθ' ὧν ἀπὸ κοινοῦ διαχειρίζεται τὰ τῆς μονῆς, καὶ διαφυλάττει τὰς χρείας τῆς λαμπρᾶς, ἔνθα ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπίσημος σφραγὶς τῆς μονῆς κατὰ τὸν ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ κανονισμὸν τῶν κοινοβίων. — Ἑκάστη δὲ μονὴ ἰδιόρρυθμος ἔχει δύο ἐπιτρόπους ἐκλεγομένους ἐνιαυσίως ὑπὸ τῶν λοιπῶν προϊγουμένων· οὗτοι ἔχουσι τὴν διαχείρισιν, ληψοδοσίαν, καὶ τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα τῆς μονῆς. — Ἐν τέλει δὲ τοῦ ἔτους ὅλοι οἱ ἡγούμενοι τῶν κοινοβίων καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν ἰδιορρύθμων ἀφείλουσιν ἕνα ἕκαστον τῶν προϊγουμένων νὰ δίδωσι λόγον τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεως τῆς μονῆς. —

Γ'. — Ἑκάστη μονὴ ἔχει αὐτοδοίκητος καὶ αὐτάρκεις ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσωτερικά, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις, αὗται διέπονται παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἕξ μονῶν τῶν συγκροτούντων τὴν ἱερὰν Σύναξιν. — Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Συνάξεως παρὰ τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μεγίστης Λαύρας ἄρχονται, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ κατὰ ἱεραρχικὴν κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀρχαίαν τάξιν, συμφώνως τῆς ὁδοῦ καθιερωθείσης ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἑξῆς στίχων – Λαύρας, Βατοπεδίου, Ἰβήρων, Χιλανδαρίου, Διονυσίου, Κουτλουμουσίου, Παντοκράτορος, Ξηροποτάμου, Ζωγράφου, Δοχειαρείου, Καρακάλλου, Φιλοθέου, Σίμωνος Πέτρας, Ἁγίου Παύλου, Σταυρονικήτα, Ξενοφῶντος, Γρηγορίου, Ἰβήρων, Ἁγίου Παντελεήμονος (Ῥωσικόν) καὶ Κωνσταμονίτου. —

Δ'. — Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν ἕξ μονῶν θὰ συνέρχωνται δὶς τοῦ ἔτους τακτικῶς, ἤτοι κατὰ τὴν 15ην Ἀπριλίου καὶ κατὰ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου· ἡ δὲ διάρκεια αὐτῶν θὰ εἶναι μηνιαία, καθ' ἣν οἱ Ἀντιπρόσωποι ἀφίχνουν καθ' ἑκάστην συνερχόμενοι καὶ ἐξαγόμενοι μετὰ ἡμῶν νὰ διεκπεραιώσι τὰς ὑποθέσεις εἰς τὸ διάστημα τῆς μηνιαίας προθεσμίας· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν αἱ ὑποθέσεις δὲν θὰ ἀπαιτῶσι στάσιν, χορηγεῖται

Πρόνοια

τῶν 15. ἡμερῶν προϋπόθεσιν, καὶ παρέλθοι. — Ὅταν ὅμως συμπέσωσι σπουδαῖαι ἐκτακτοι ὑποθέσεις, δύναται καὶ ἐκτάκτως νὰ συγκαλῆται ἡ Σύναξις, καὶ παρκῇ μέχρι τῆς λύσεως αὐτῶν. —

ε'. — Συγκροτουμένης τῆς Συνάξεως ἡ ἐπιτροπεία ὀφείλει νὰ καθυποβάλῃ γραφὲν ἔκθεσιν τῶν πράξεών της, ὡς καὶ τῶν ὑφιστάμενων μηνιαίων, κατὰ χρονολογικὴν σειράν, καὶ ἑπομένως ἡ Σύναξις ἐπιλαμβάνεται τῆς συζητήσεως καὶ διευθετήσεως αὐτῶν. —

ζ'. — Αἱ συζητήσεις ἐν τῇ Συνάξει ὀφείλουσι νὰ γίνονται ἐν ἀμεροληψίᾳ, παρρησίᾳ, τιμιότητι, καὶ ὠμοχημοσύνῃ. Ἐν περιπτώσει δὲ παρεκτροπῆς Ἀντιπροσώπου τινός, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος ἀναπαλεῖ αὐτὸν ἀμέσως εἰς τὴν τάξιν. — Ὀφείλει δὲ ἡ Σύναξις νὰ διατηρῇ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων, ἐν οἷς θὰ καταχωρίζονται αἱ γνώμαι ἑνὸς ἑκάστου Ἀντιπροσώπου. Τὰ ὁποῖα ἀναγινωσκόμενα εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν θὰ σφραγίζονται τῇ Σφραγῖδι τῆς Κοινότητος, καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ἐπιτρόπων καὶ τοῦ γραμματέως. —

Ζ'. — Ἀπαρτία τῆς Συνάξεως λογίζεται, ὅταν τὰ δύο τρίτα τῶν Ἀντιπροσώπων εἶναι παρόντα, ἤτοι δεκαπέντε, οἵτινες θὰ προσπαθῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας των χωρὶς οἱ ἀσθενεῖς νὰ ἔχωσι δίκαιον νὰ ἀντιτάξωσιν εἰς πρὸς τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες θὰ ἔχωσι τὸ κῦρος. —

Η'. — Ἑκάστη Μονὴ ὀφείλει νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὰς ὁριοθετήσας ἐποχὰς τὸν Προϊγούμενον καὶ Κοσμητορεύμενον, τοὺς τῶν . . . . . ν' ἀποστέλλῃ Ἀντιπροσώπους τοὺς μᾶλλον εἰδήμονας καὶ πεῖραν ἔχοντας τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου. Εἰς οὐδεμίαν δὲ Μονὴν ἐπιτρέπεται ν' ἀναθέσῃ τὴν Ἀντιπροσωπείαν της εἰς ἄλλην Μονήν. Ἐὰν δὲ ἐπιμείνῃ ἀπουσιάζουσα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ψῆφοί της. —

Θ'. — Ἡ Ἱερὰ Σύναξις ἐξ ἴδιας ἡ ἀναγνωρίζομένη ἀρχὴ τῆς Ἁγίου Ὄρους, ἥτις ἔχουσα τὸ δικαίωμα ἵνα ἀποστέλλῃ ἐπιτρόπους εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Θεσσαλονίκην συμφώνως τῶν Αὐτοκρατορικῶν φερμανίων, ἵνα δι' αὐτῶν ἀναφέρηται πάσα ὑποβολὴ ἀπὸ εὐθείας πρὸς τὴν Σ: Κυβέρνησιν, καὶ διατηρῇ τὰς σχέσεις μετὰ τῶν Σεβασταῖν Ἀρχῶν πολιτικῶν τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν. — Οἱ ἐπίτροποι οὗτοι ἀποστελλόμενοι ἐνιαυσίως, θὰ ὦσιν ἐκ τῶν μᾶλλον εἰδημόνων καὶ ἔχοντες πεῖραν τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου, καὶ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς, ὀφείλουσιν

ἵνα

ἵνα δίδωσι λόγον τῆς ἐθνικοῦ διαχειρίσεως καὶ πράξεών των μετὰ τῆς παραιτήσεως τῶν, ὡς ἀνέκαθεν· καὶ εἰ μὲν ἐγκρίνωσιν μένωσιν εἰς τὴν θέσιν των καὶ ἄλλο ἔθος, καθὼς· τοὐναντίον δέ, ἀντικαθιστᾷ αὐτὸς ἄλλους, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσι καὶ παραδίδωσι τὴν τῶν διαδόχους των τὰ ἀρχεῖα. —

Ι'. —— Κατὰ τὴν ἀνέκαθεν συνήθειαν τοῦ ἔθους, ἄσαι τοῦ ἔθους οἱ διοικούμενοι ἐπιτρέπεται, τῶν δεσποίνων ὁ διοικητὴς δέχεται μνεσθῆναι κατὰ τὴν τάξιν, ὅποιον Μοναστηρίου ἡ σειρὰ στέλλει, καὶ δι' ἕκαστον ἐπιτρόπην δέχεται δίδει ἐγγράφον πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τοῦ Μοναστηρίου του, οἱ δὲ τέσσαρες ἐπιτρόποι διήγουν κρατοῦν τὴν ἀφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀνὰ ἓν ἡμέρωμα, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τέσσαρα ἡμερώματα· Οἱ αὐτοὶ δέχονται εἰσπράττει καὶ ἅμα, δηλαδὴ τὰ δοσίματα τῶν τόπων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ συνέρχεται ἡ Ἱερὰ Σύναξις, καὶ ἐνώπιον αὐτῆς δέχονται νὰ ἀνοίξουν τὰ βιβλία τῆς διψοδοσίας, καὶ κατ' ὄψιν οἱ ἐθνικοὶ λογαριασμοὶ συμφώνως τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, καὶ ἂν εὑρεθῇ κατάχρησις αὐτῶν, ὀφείλει νὰ ἀποδημιώσι τὸ κοινόν· καὶ ἐν περιπτώσει δυσφορίας αὐτῶν, αἱ ἐγγυήσεις Μονῶν· οὗτοι δέ, ὡς τοιοῦτοι, ἀποχειρίζεται παντελῶς τῶν κοινῶν πραγμάτων. ——

ΙΑ'. —— Τὰ κατηχούμενα τῆς ἐπιτροπείας καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῆς καθωρίσθησαν δι' ἰδίου κανονισμοῦ. —

ΙΒ'. —— Οὐδεὶς τῶν ἐν ἀγίῳ ὄρει κατοίκων δύναται νὰ μοναδῇ πλὴν ὡς ἰδιοκτήτης οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ἐλαχίστου μέρους γῆς, ἐκτὸς τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάγονται πάντα τὰ ἐξαρτήματα, κελλιά τε καὶ Σκῆται· ὅσοι δὲ τῶν κατοίκων τῶν εἰρημένων ἐξαρτημάτων ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἐπισκευάσωσιν ἢ καὶ ἐκβάθρων ἀνεγεῖρωσι, ὀφείλουσι οἱ τοιοῦτοι νὰ ὑποδηκνύωσιν εἰς τὴν Κυριαρχοῦσαν Μονὴν τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ οὕτω μετὰ προηγουμένην ἄδειαν καὶ ἔγκρισιν αὐτῆς ἐνεργεῖται ἡ ἐργασία, λογιζομένων τῶν ἐξόδων εἰς βάρος τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτήν. —

ΙΓ'. —— Τὰ ἰδιόκτητα κελλία ἑκάστης Μονῆς χορηγοῦνται παρ' αὐτῆς δι' ὁμολογιῶν εἰς τέτα πρόσωπα· ἀποθανόντος δὲ τοῦ πρώτου, τότε τὸ δεύτερον γινόμενον πρῶτον ἐγκρίνει εἰς τὴν Κυριαρχοῦσαν Μονὴν ὡς δικαίωμα τὸ γεγόμενον Τεμοιτήριον κατὰ τὰ ἐπιτρατούντα ἔθιμα, τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον γίνεται δεύτερον, καὶ ὡς τέλος ἐγγράφεται ἐν τῷ ὁμολογίῳ Μοναχὸς γνήσιος τοῦ αὐτοῦ κελλείου. — Ὅταν δὲ ἐγγράφεται ἄκρως ἐν τῷ ὁμολογίῳ συνοδία, ἐγκρίνει εἰς τὴν Μονὴν ὡς δικαίωμα πάντε γράμματα· — Ἀποθανόντων δὲ καὶ τῶν τριῶν προσώπων ἄνευ νομίμου διαδόχου, τὸ κελλεῖον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα αὐτοδικαίως εἰς τὴν Κυριαρχίαν/ἐπιστροφὴν/ τῆς Κυριαρχοῦσης Μονῆς. —

ΙΔ'. — Οἱ καθοίζοι τῶν Μοναστηριακῶν Ἐξαρτημάτων εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Μονῶν, εἰς ἃς ὑπάγονται τὰ ἐξαρτήματα· διὰ τοῦτο δοσίς κληρονόμου εἰς ἢ Σχηνιώτης θέλει νὰ στερήσῃ τὸ κελλεῖόν του ἢ τὴν καλύβην, ὀφείλει νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς Κυριαρχοῦ Μονῆς, καὶ ὑποδείξῃ αὐτῇ πρόσωπον ἀρεστόν, ἐφ' ᾧ νὰ δύναται ἡ Μονὴ νὰ ἐγγυᾶται· ὅταν δὲ ἐξ ἐτῶν ἀνωτέρω στερήσῃ τὸ κελλεῖον ἢ τὴν καλύβην, ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν Κυριαρχοῦσαν Μονὴν τὸ δικαίωμα, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦντα ἔθιμα ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ. —

ΙΕ'. — Πᾶς Μοναχὸς Μοναστηριακός, ἢ κελλιώτης, ἢ Λοκιτής, βουλόμενος ἀποδημεῖν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ ἀφέρῃ Συγκατήγορον Μονῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται· ὅπερ δὲν φέρῃ τοιοῦτον Συγκατήγορον, θέλει ἐμποδίζεσθαι. —

ΙΖ'. — Αἱ Μοναὶ διὰ τὰς ἐμπιστευούσας ὑποθέσεις των, ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας μεταξὺ δύο Μονῶν διὰ ἀναφορὰν ἐγγράφως εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν κατὰ πρῶτον καθυποβάλλουσαι τὰς αἰτήσεις των· ἐὰν ἡ Ἐπιτροπεία δὲν δυνηθῇ νὰ φέρῃ πέρας τὰς ὑποθέσεις των, ἀναγκαίως νὰ ἐφεσιβάλλωσι εἰς τὴν ὑπόθεσιν των εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἡγουμένων Μονῶν, ἢ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ πραγματικὰ τῆς Ἐπιτροπείας, καὶ μὴ δυνηθεῖσα ἐπίσης νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα, ὀφείλει δ' ἐκθέσεώς της νὰ παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς τὸν Κοίμαρχαμον, ἢ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Σ: Κυβέρνησιν. — Οἱ δὲ Σχηνιῶται καὶ Κελλιῶται διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν καὶ διαφορὰν, ὀφείλουσιν ἵνα κατὰ πρῶτον ἀναφέρωσι τὰ εἰς τὴν Κυριαρχοῦσαν αὐτῶν Μονὰς, εἰ ἴσως μὴ δυνηθεῖσαι νὰ φέρωσι πέρας, διὰ παραπέμπωσι τὴν ὑπόθεσιν των δι' ἐκθέσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν, καὶ κατεπεῖτα εἰς ἀνωτέρω. —

ΙΗ'. — Οἱ ἐν ταῖς Μοναῖς τοῦ ἁγίου Ὄρους μεταβαίνοντες ὅπως ἀσπασθῶσι τὸν Μοναχικὸν βίον, δέον νὰ συμμορφώνται πρὸς τὴν ἐν ταῖς Μοναῖς ἐπικρατοῦσαν τάξιν καὶ ἔθιμα, τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν φάσιν· ἐὰν στερηθῶσι δὲ κατ' ἣν εἰς τούτων ἀπαρεσκόμενος εἰς τὰ ἔθιμα καὶ ἡγουμενικὰ, ἤθελε βιοῖ κατὰ τὰς ὀρέξεις του καὶ ἐπιθυμίας του, κατὰ πρῶτον θέλει νουθετεῖται, μὴ ὑπακούσας δὲ θέλει ἀποβάλλεσθαι, — Εἰς τὰς ταῖς Μοναῖς καὶ γοιωταῖς ἀποκτήσεις αὐτῶν εἰς ἐπιστολὰς θέλουσι μνεσθῆναι τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν Προϊγουμένων, καὶ δ' ἐξόδων τῆς Μονῆς ἢ καὶ ἀλλήλων. — Ταῦτα δὲ ἀποχωροῦντα τῆς Μονῆς οὐδ' ὁπωσοῦν δικαιοῦνται ἐκ τῶν τῆς ἐπιστολῆς ἐξόδων νὰ ζητήσωσιν. — Ὅσοι προσέτι τῶν Μοναχῶν ἐπιστρέφουσι εἰς ταῖς Μοναῖς δὲν

προσταβάλλουσι χρηματικόν ποσόν, οὐδὲ ἀπαιτοῦνται δικαιοσύνην καὶ φιλάνθρωπον ἀμοιβὴν ἐκ τῶν πρὸς τὴν Μονὴν ἐκδηλουμένων ἔργων. καὶ εἰς περιστάσεις δὲ κοινὰς ἢ ἰδιαζούσας ἤθελον ἀπαιτήσει ἀμοιβὴν, ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν θέλει ἢ εἶναι ἀπαράδεκτος παρὰ τῶν Δικαστῶν συμφώνως πρὸς τὰ Αὐτοκρατορικὰ διατάγματα. — Ὅταν δὲ ἐκ τῶν Μοναχῶν προσταβάλῃ χρηματικόν τι ποσὸν, ὁπόταν ἀναλαμβάνῃ ἢ ἀποδημῇ ἐκτὸς Μονῆς, τότε δικαιοῦται μὲν νὰ λαμβάνῃ τὰ χρήματά του, ἐξ ἀφ' οὗ προηγουμένως ληφθῇ ἡ ἄδεια αὐτοῦ ἐν τῇ Μονῇ, αἱ ὑπηρεσίαι αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν, καὶ ἡ ἡλικία ἣν εἶχεν ὅταν εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν, τότε δὲ συμφώνως τῶν ἀνωτέρω διαλαμβανομένων ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου τῆς προσταβαθείσης τοῦ ἄρθρ. 30—50. τοῖς ἑκατόν. —

ιδ'. — Οἱ παρὰ τῶν Μονῶν εἰς διάφορα μέρη ἀποστελλόμενοι Μοναχοὶ πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν καὶ ἐξεῶν, ὀφείλουσιν ἐπανερχόμενοι νὰ παραδίδωσιν ἐνταυτοῖς ταῦτα πρὸς τὴν Μονήν. ἐναντίον δὲ τῶν αὐθαιρέτως κατακρατούντων τοιαῦτα, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπάρχοντα Αὐτοκρατορικὰ διατάγματα, δύνανται ἐνεργεῖσθαι τὰ δέοντα. — Τὴν δὲ περιουσίαν τῶν ἀποβιούντων Μοναχῶν, οὐδεὶς τῶν κατὰ σάρκα συγγενῶν δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ, εἰς ἀνήκουσα ἀποκλειστικῶς τῇ Μονῇ εἰς ἣν περιεβάλλετο τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπάρχοντα Αὐτοκρατορικὰ διατάγματα. —

ιε'. — Πᾶς Μοναχὸς ἐγκαταλιμπάνων τὴν καθοίκισιν του, καὶ περιφερόμενος ἀπὸ μιᾶς Μονῆς εἰς ἄλλην, ἢ ἀπὸ κελλίου εἰς κελλίον καταδαπανᾷ τὸν καιρόν του εἰς πρᾶξιν ἀντικειμένας τοῦ Μοναχικοῦ πολιτεύματος, ὁ τοιοῦτος μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν διμωρεῖται προσηκόντως ἢ καὶ ἀποβάλλεται. —

κ'. — Συμφώνως πρὸς τὰ Αὐτοκρατορικὰ διατάγματα οὐδεὶς τῶν Μοναχῶν ἀποχωρῶν τῆς εἰς ἣν ἀνήκει Μονῆς, θέλει γίνεσθαι δεκτὸς εἰς ἄλλην ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας (Ἀπολυτηρίου). —

κα'. — Ἑκάστη Μονὴ ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, τοιαύτη δὲ καὶ ἑκάστη Σκήτη ἔχει μίαν καὶ μόνην σφραγῖδα ἀναγνωριζομένην παρὰ τῆς Κυριάρχου Μονῆς, εἰς ἣν ὑπάγεται. αἱ δὲ σφραγῖδες τῶν Σκητῶν δὰ φέρουσιν ἐν ἑαυταῖς τὸν τίτλον τῆς Κυριάρχου Μονῆς των. — Οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπιτρέπεται εἴτε κελλιωτῇ εἴτε Λαυριώτῃ, νὰ φέρῃ σφραγῖδα ἐπίσημον ἐπ' ὀνόματι τοῦ κελλίου ἢ τῆς κελλίας του· ὁ παραβάτης τούτων δὰ παιδεύηται αὐστηρῶς καὶ καταδικάζεται εἰς πρόστιμον. —

κβ'. — Διὰ τὰς ἀναφερομένας μεταξὺ τῶν Μονῶν ἐντὸς τοῦ ἁγίου Ὄρους στερεὰ τοιχία διενέξεις, ὁπόταν ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν, ἀφίεται αὕτη ἵνα λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν

της το καθεστώς σπουδαίας Πατριαρχικής Σταυροπηγίας, και αποδίδη το δίκαιον εἰς τὸν καθέκοντα καθ' ὅλον τὸν χρόνον αὐτὸν ἀδιαφόρως. Ἡ στερεοποίησις δὲ δικαίως τῶν Μονῶν περὶ τὰ ἰδιά τῶν ἐκτὸς τοῦ Ὄρους κειμένων, καθ' ἣν αὐταὶ ἤθελον προσαγάγει τὴν Ἱερὰν Σύναξιν εἰς βοήθειαν, δὰ ἐνεργῇ εἰς ἀνωτέρω. —

ΚΓ'. — Οἱ φόροι τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω ὁριζόμενοι ὄντες (Μαχτοῦ) φ ἑβδομήκοντα δύο χιλιάδας γρόσια, Ἀεθ': 72,000, δὰ τηρῶνται καθὰ δόσεις ἀπ' αἰῶνος τὰ τῶν Μαγιρί. —

ΚΔ'. — Δι' ὅλα τὰ μετὰ τὸ 1257. ἔτος καθὰ ἐκδίδεται τὸ καθὰ τὴν ἐσχάτην ἐκείνην ἐκδοθεῖν Αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον γενομένας καὶ γενησομένας ἀγοράς ἀκινήτων ἐκτὸς τοῦ ἁγίου Ὄρους τῶν μέλλων, ἐπειδὴ δὲν χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς Αὐδοσίας, θέλουσι τηρῶνῃ οἱ Μοναχοὶ δὰ ταύτας τοὺς νενομισμένους φόρους, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπήκοοι. —

ΚΕ'. — Χαιρούνται τοῦ προνομίου τῆς Αὐδοσίας αἱ δεξιμικαὶ ἐνδυμασίαι· δὰ ταύτας οἱ Μοναχοὶ συμφώνως πρὸς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα θέλουσι συμμορφοῦσθαι πρὸς τὰς ὑποδεικνυομένας ἀνάγκας τῶν καιρῶν πολέμου. —

ΚΖ'. — Οἱ ἐν ταῖς Μοναῖς καὶ ἐξαρτήμασιν αὐτῶν διατελοῦντες Μοναχοὶ διαιρέμενοι εἰς τρεῖς τάξεις, ὀφείλουσι νὰ τηρῶνται ἀναλόγως τοὺς νενομισμένους φόρους κατὰ τὰς ὑφισταμένας διαφόρους. —

ΚΖ'. — Τὸ ἅγιον Ὄρος πολιτικῶς μὲν ὑπάγεται εἰς τὴν κραταιὰν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς ὁποίας ἀναφέρονται ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ διοικήσεις τοῦ Τόπου. Πνευματικῶς δὲ ὑπάγεται εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, οὗ τινος ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται μόνον εἰς τὰ καθαρῶς θρησκευτικά, ὁπόταν δοθείσης ἀφορμῆς παρ' ἀτόμου ἢ Μονῆς, πρὸν ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ πρεσβεῖαι τηροφορίαι, καὶ παραγάγῃ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως· ἀλλὰ οὐδὲν ἀντιφρονοῦν τοῖς δόγμασιν τῆς Ἀναθεμιτίσεως Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔστιν ἐκτὸς ἐν αὐτῷ Ὄρει. — Ἐὰν δὲ προκύψῃ ὑπόθεσις τις ἔχουσα χαρακτῆρα πολιτικοεκκλησιαστικὸν καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως μένῃ ἀμφιβολία ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὀφείλουσι ταῦτα ἵνα πρῶτον ζητῶσι τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, τὴν δοθεῖσαν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ἐὰν μὲν εὕρωσιν αὐτὴν ζημιοῦσαν τὸν ἀκαίρου, καὶ συμφώνως τῶν ὅρων τοῦ Τόπου καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων, θέλουσι συνιστᾷ τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ἵνα συμ-

μορ-

φωνδσι μετ' αὐτὴν· καὶ δὲ ὡρίσοι τὴν ἀσφάσιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἐγκοῆ, τότε δέχουσι ἀποδεικνύη τῇ Ἱερᾷ Συνάξει τὰς ἐγγειήφης καὶ τὰς, καὶ συνεχῶσι αὐτῇ τὴν ἐστολόρδωσιν· ἐὰν δὲ οἱ ἐκφαφερόμενοι δὲν εὐχαριστῶσιν, ἀναφέρεται ὁ ὑποψήφιος εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν· Οὐδέποτε τὰ Πατριαρχεῖα αὐτοβούλως ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ἵνα ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διοικητικὸν σύστημα τῶν Μονῶν, καὶ τῆς Συνάξεως, εἰ μὴ τῇ αἰτήσει αὐτῆς. —

ΚΗ'. —— Ἅπαντα τὰ Αὐτοκρατορικὰ φιρμάνια καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς Κοινότητος καὶ τῶν Μονῶν ἔχουσι τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν· δ' ἃ ὑποψήφιοι ἐξεδίδοσαν· καὶ αἱ ἀποδοσεῖς καὶ τὰ στρονόμια τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐπιβεβαιοῦνται. ——

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ